

Katarzyna Musiat
p i a n i s t

Katarzyna Musiał – Bio

Polish-Canadian pianist Katarzyna MUSIAŁ, regarded as a major talent, blessed with an astounding technique and an interpretive panache by the Chicago Classical Review, has performed as a soloist, recitalist and chamber musician throughout North America, Europe, Asia and Africa. Her playing has been described by the New York Concert Review as a pure delight... wonderfully evocative... vividly detailed. Her interpretations plumbed emotional depths with harmonic coloring. Ms. Musiał has been characterized by the Beijing Press as a pianist who has entranced her audience with her brilliant musical skills. Fanfare Magazine affirms: If an artist is able to project charisma through her playing, Musiał is proof that it's possible.

In addition to having won First Prize at the Bradshaw & Buono International Piano Competition (New York), Ms. Musiał was also a prize winner at the Krzysztof Penderecki International Competition of Contemporary Chamber Music (Cracow), the Kay Meek Competition (Vancouver), as well as a recipient of the Alban Berg Prize for outstanding merit (Vienna) and the Philip Cohen Award for outstanding performance and musicianship (Montreal).

Recent highlights include performances at Carnegie Hall as well as at the International Beethoven Festival (Chicago), Chopin Festival (Mariánské Lázně), Festival Octobre musical (Tunis), Festival Musicale delle Nazioni (Rome), Music in the Mountains Festival (California) and the Festival of Polish Composers under the auspices of Henryk Mikołaj Górecki. Other major engagements include performance at Vancouver Olympic Games, a seven-city tour of China, as well as concerto performances with the New York Camerata, Chicago Prometheus Chamber Orchestra, Toronto Sinfonietta, Orchestre Symphonique de L'Isle, Orchestre Classique de Montreal, Imperial Orchestra, Ensemble Arkea and Bielsko Festival Orchestra, with which she opened the International Bach Festival (Poland).

Her last album, *My Spanish Heart*, received rave reviews. "Whether playing Albéniz, Granados, Turina, Mompou or de Falla, she takes to the idiomatic rhythms like a flamenco dancer, delivering characteristic Spanish melodic snaps as if her keyboard had castanets", as described by WholeNote Magazine. The album was selected as "CD of the Week" by KDFC in San Francisco and by KUSC in Los Angeles as well as reaching the top

10 and top 5 classical music albums charts in North America. *My Spanish Heart* builds upon her previous successful recording *Come Dance with Me*, which was played on over 100 radio stations; including the BBC (UK), CBC (Canada), WQXR, WFMT, WGBH – "CD of the Week" (USA) to name a few.

Ms. Musiał, a Steinway Artist, enchants audiences with her repertoire that showcases many different styles spanning from baroque to modern. Selected venues include among others the Warsaw National Philharmonic Hall, Cracow Philharmonic Hall, Warmia-Mazuria Philharmonic Hall, Shanghai Oriental Art Center, Tianjin Grand Theatre, Chan Centre in Vancouver, Isabel Bader Theatre in Toronto, Place des Arts in Montreal, Royal Palace La Granja in Madrid, Hatch Recital Hall in Rochester as well as Weill Recital Hall in New York.

Ms. Musiał is also the Founder and Artistic Director of the Stella Musica Festival which aims to promote women in music. The Festival will celebrate its fifth edition in 2019.

Ms. Musiał holds a Master's degree with high honours from the Academy of Music in Cracow under Professor Stefan Wojtas, as well as an Artist Diploma from the Vancouver Academy of Music under Professor Lee Kum-Sing and a Diploma in Advanced Music Performance Studies from Montreal's Concordia University under Professor Anna Szpilberg and Philip Cohen who was her mentor for many years.

She is a recipient of grants from the Banff Centre for Arts and Creativity, Institute Adama Mickiewicza, Conseil des arts et des lettres du Québec – Vivacité Montréal, and Vancouver Chopin Society, among others.

"...while I play I strive to bring out the soul of the music that inspires me, and share its natural beauty and deep emotions with my audience..."

Katarzyna Musiał – Testimonials

“ Through the wonderful pieces of Manuel de Falla, Noces de Espana, I was able to see, once again, that Katarzyna is an extraordinary musician. ...great sensitivity, an outstanding intelligence, great analysis skills, amazing hearing... ”

Cristian Gort

Artistic Director, conductor Camerata New York

“ We are particularly excited to be playing with Katarzyna Musial, one of the finest pianists I’ve ever had the privilege of hearing. ”

Richard Owen

Artistic Director, conductor Camerata New York

“ Katarzyna Musial, an unusually gifted musician. ...I have always come away impressed by her consistently high level of artistry and impeccable technique... ”

Christopher Jackson

Artistic Director, conductor SMAM

“ The performance of this technically very demanding work (Zarebski Quintet) was a great success, mostly thanks to her convincing leading role. It was received with enthusiasm by the Canadian audience...I noticed the astonishing maturing of her musicianship. The second movement (Chopin - Piano Concerto in F minor) was moving and inspiring, the whole concerto, full of energy and virtuosity. ”

Matthew Jaskiewicz

Artistic Director, conductor Toronto Sinfonietta

“ Katarzyna Musial, an artist without peer when it comes to modern piano repertoire. ”

Cosmo Buono

Artistic Director of B&B International Piano Competition

Orchestre de chambre McGill | McGill Chamber Orchestra

Boris Brott - Directeur artistique | Artistic Director

Le son, la passion, l'intimité | Tone, passion, intimacy

October 13, 2011

To whom it May Concern

Katarzyna Musial performed a new arrangement of Mussorgsky's "Pictures at an Exhibition" for solo piano and string orchestra with the McGill Chamber Orchestra as the closing concert of our 2010 - 2011 season.

Her performance was brilliant! She has a command of the instrument and her interpretation was filled with colour and nuance. As you can imagine everyone has in their ear the Ravel orchestration and this arrangement required a pianist who could transmit those essential colours with intensity, drama and subtlety.

Katarzyna was fully up to this task. Audience, orchestra and I were thrilled by her realization of this complex score.

In addition she performed Paul Hindemith's "Four Temperaments on the same programme. This work intimate work requires a collaboration between conductor and orchestra which Katarzyna performed with élan and subtlety.

I am happy to recommend her to all orchestras. She will be well worth the investment of engaging her as a soloist.

I have every intention to invite her in the future.

Please feel free to contact me if you wish to ask any further questions,

Sincerely,

Boris Brott O.C., O.Ont., LL.D.

borisbrott1@gmail.com

(*please note new email address)

Artistic Director / Motivational Speaker
McGill Chamber Orchestra, Montreal
Founding Music Director New West Symphony, Los Angeles, CA
National Academy Orchestra, Hamilton
Principal Youth and Family Conductor
National Arts Centre Orchestra, Ottawa
Principal Guest Conductor, Petruzzelli Theatre, Bari Italy
[+1 905 520 4445](tel:+19055204445) *direct

5459, av. Earnscliffe, Montréal (QC) H3X 2P8 | T (514) 487-5190 | F (514) 487-7390 | www.ocm-mco.org

Katarzyna Musiał - Concerto repertoire

J. S. Bach	Concerto in F minor, BWV 1056 Concerto for 2 Pianos and Orchestra in C minor, BWV 1060 Concerto for 3 Pianos and Orchestra in C major, BWV 1064
W. A. Mozart	Concerto in G major, K 41
L. van Beethoven	Concerto No. 3 in C minor, Op. 37 Concerto No. 4 in G major, Op. 58 Concerto for Violin, Cello, and Piano in C major, Op. 56
F. Chopin	Concerto No. 2 in F minor, Op. 21
F. Liszt	Concerto No. 1 in E-flat major
S. Rachmaninoff	Concerto No. 1 in F-sharp minor, Op. 1
M. Ravel	Concerto in G major
M. de Falla	Nights in the Gardens of Spain
S. Prokofiev	Concerto No. 1, Op. 10
G. Gershwin	Rhapsody in Blue
D. Shostakovich	Piano Concerto No. 1 in C minor, Op. 35
F. Poulenc	Concerto for 2 Pianos in D minor
W. Lutoslawski	Concerto for Piano and Orchestra
B. Britten	Young Apollo, op. 16, for Piano and Strings
A. Jolivet	Concertino for Trumpet and Obligato Piano
S. Veress	Concerto for Piano, Strings and Percussion
A. Schnittke	Concerto for Piano and String Orchestra Concerto for Piano Four Hands and Chamber Orchestra
P. Hindemith	The Four Temperaments, for Piano and Strings
H. M. Górecki	Concerto for Piano and Strings
Barbara Croall	Gaagge paswewe (Forever it echoes), Concerto for Piano and Pipigwan and Strings
M. Mussorgsky	Pictures at an exhibition (arranged for piano and string orchestra)
Igor Stravinsky	Petrushka

Project “Echoes”

with Odawa First Nations composer Barbara Croall

Katarzyna and Barbara connected at the Festival Stella Musica - Women in Music – in Montreal, Canada. Both artists have a strong interest in social issues and are using music as a medium to improve social development. Since their initial meeting there has been a merging of cultures between Katarzyna, coming from a European background, and Barbara, coming from a North American indigenous background. This coalescence of musical minds has produced the blossoming of unique compositions for piano, pipigwan and string orchestra. A new concerto featuring both artists along with the Imperial Orchestra conducted by Lori Antounian will premier March 2019 at the Theatre Outremont in Montreal.

The title of the piece is “Gaagge paswewe” (forever it echoes) From an Anishinaabekwe life experience (Anishinaabe woman’s perspective) this work is based on not only the audibility of ‘echoing’, but its psychological impact on all senses and especially within the realm of memory. In the Western music tradition, this concept is embodied in various ways within techniques and concepts of canon and hocket, as well as in fugue. In the natural world of hearing, perceiving and ‘feeling’ sounds are synonymous—those which can be actually felt in a tactile way, such as: drumming of animals feet on the earth; birds fanning the air with their feathery wings; the hum and buzz of insects; the way bird calls and cries echo across a calm body of water; the rains that beat downward onto the land and waters during a thunderstorm; and so on. The word particle for sound (vibration, swaying energy or movement) in Odawa is wewe, which in concept is also onomatopoeic (as many other words and terms in Anishinaabe languages are), and extends into meanings that are related to the sounds made by nature and by humans, such as through our voices and the sound-making objects made from the materials of nature itself. There is a continuous dialogue between all aspects of nature and humans, as we are all part of nature. This work is based on the ceaseless echoings of sound meaning on every level—the physical, mental, emotional and spiritual—as they are made permanent in our memory.

*There is possibility of performing this piece with a string quartet

Recital Proposal „MY SPANISH HEART”

Program:

Joaquín Turina (1882 – 1949)

Danzas gitanas op. 55

Zambra

Danza de la Seducción

Danza ritual

Generalife

Sacro-monte

Issac Albéniz (1860 – 1909)

Suite española, op. 47

Sevilla

Chants d'Espagne op. 232

Córdoba

Seguidillas

Enrique Granados (1867 – 1916)

Danzas españolas

Oriental

Andaluza

Ernesto Lecuona (1895 – 1963)

La Comparsa

Malagueña

Enrique Granados (1867 – 1916)

Escenas poéticas

Danza de Rosa

Frederic Mompou (1893 – 1987)

Canción y danza no 1

Canción y danza no 2

Canción y danza no 6

Manuel de Falla (1876 – 1946)

El Sombre de tres picos

Danza del molinero

El amor brujo

Danza del terror

Danza ritual del fuego

Recital Proposal - „Come Dance with Me”

Program:

Fryderyk Chopin

Walc a-moll op. Posth.

Walc f-moll op. 70 nr 2

Joaquín Turina

Dances gitanes op. 55

Zambra

Danza de la Seduccion

Danza ritual

Generalife

Sacro-monte

Witold Lutosławski

Bukoliki

Alberto Ginastera

Argentinian danzas op.2

Danza del viejo boyero

Danza de la moza donosa

Danza del gaucho matrero

Intermission

Zygmunt Stojowski

Vision de danse

Intermezzo-Mazurka

Henryk Mikołaj Górecki

Cztery Preludia op.1

Frederic Mompou

Canciones y danzas nr 1

Canciones y danzas nr 6

Ernesto Lecuona

La Comparsa

Malaguena

Concert celebrating the 210th anniversary of Fryderyk Chopin

Program:

Fryderyk Chopin

Waltz in A minor Op. Posth

Prelude in E minor Op. 28 No. 4

Prelude in F minor Op. 28 No. 18

Tadeusz Kościuszko

Waltz

Fryderyk Chopin

Nocturne C sharp minor Op. 27 No. 1

Ignacy Jan Paderewski

Minuet in G major Op.14

Zygmunt Stojowski

Polish Idylls Op.24

Fryderyk Chopin

Étude in C minor Op. 10 No. 12

Henryk Mikołaj Górecki

Four Preludes op.1

Fryderyk Chopin

Piano Concerto No.2, Op.21 (solo version)

STEINWAY ARTISTS

Browse Steinway Artists: [A](#) [B](#) [C](#) [D](#) [E](#) [F](#) [G](#) [H](#) [I](#) [J](#) [K](#) [L](#) [M](#) [N](#) [O](#) [P](#) [Q](#) [R](#) [S](#) [T](#) [U](#) [V](#) [W](#) [X](#) [Y](#) [Z](#) [Ensembles](#) [Immortals](#)

Katarzyna Musial

Steinway Artist Since 2014

"The Steinway piano is my inspiration. It inspires and enhances my musical intentions by showing their best expressive qualities – in every nuance, every subtlety of touch, tone and articulation at every level of dynamic intensity. I find myself deeply moved when the keys respond so expressively to my touch. At the keyboard, the Steinway is my ideal song and dance partner. A dream piano come true."

[Facebook Page](#)

[Website](#)

[Twitter Feed](#)

© 2014 Steinway & Sons. Steinway and the Lyre are registered trademarks.

1 Steinway Place, Long Island City, NY 11105 • (718) 721-2600

[Contact Us](#) | [Become a Dealer](#) | [Career Opportunities](#) | [Terms & Conditions](#) | [Privacy Policy](#)

1-800-783-4692 (1-800-STEINWAY)

« Musica De Camara String Ensemble in Review

Quentin Kim in Review »

Katarzyna Musial, Pianist in Review

Katarzyna Musial, Pianist in Review

The Kosciuszko Foundation; New York, NY

April 3, 2011

Under the auspices of the Kosciuszko Foundation, Polish-Canadian pianist Katarzyna Musial gave a colorful and varied Sunday afternoon program that included Messiaen, Chopin, Lutoslawski, and Mussorgsky. Possessing a lovely stage presence, Ms. Musial also chose well for her opening works: two Messiaen Preludes, "La colombe" and "Un reflet dans le vent." The pianist entered with fluency and ease into the ethereal harmonic colors of the French master, and although she encountered a somewhat bright and inconsistent instrument—in a hall with bright acoustics to boot—she achieved good results. The second Prelude was shimmering and brilliant; I would love to hear Ms. Musial perform all the Messiaen Preludes, as she has a natural affinity for this music.

The next selections by her fellow Polish musician Lutoslawski were equally impressive. Bukoliki, five folk-inspired pieces totaling about five minutes, are in a similar vein to some of Bartok's miniatures and are sometimes treated condescendingly as folk trifles. What I liked about Ms. Musial's interpretations, though, was that she plumbed the Bukoliki's emotional depths, imbuing them with warmth. It is good to remind listeners that small pieces can carry large emotions and she did just that.

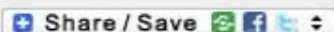
(...)

If one started wondering whether Ms. Musial's strongest niche might be in the more programmatic, impressionistic, or coloristic repertoire such as her Messiaen, her second half of Mussorgsky's "Pictures at an Exhibition" reinforced that idea. The movement from "Il Vecchio Castello" was wonderfully evocative; "Tuileries" was vividly detailed; and "Ballet of the Unhatched Chicks" was a pure delight, fleet-fingered and energetic. (...)

- **Rorianne Schrade** for New York Concert Review; New York, NY

Tweet This Post

April 8th, 2011 | Tags: Katarzyna Musial, New York, New York Concert Review, NY, Pianist in Review, Rorianne Schrade, The Kosciuszko Foundation | Category: Reviews

« The Lin-Castro-Balbi Duo in Review

MetLife Foundation Music of the Americas Concert Series in
Review »

Katarzyna Musial, Pianist in Review

Katarzyna Musial, Piano

Camerata New York Orchestra, Richard Owen, Jr. Conductor

The Kosciuszko Foundation

March 18, 2012

The Camerata New York Orchestra presented a delightful program on a delightful Sunday afternoon, March 18, with a guest soloist, the Polish-Canadian pianist Katarzyna Musial. The Camerata, now celebrating its tenth anniversary, is a spirited chamber orchestra, 25 players strong. The American conductor, Richard Owen, Jr., its founder and Music Director, a graduate of the Manhattan School of Music, Dartmouth College (he also worked at the University for Music in Vienna) has conducted extensively, operas and symphonic music, and is also a pianist who gives concerts with his cellist wife (the Owens live in Brewster, New York with their three sons.)

For its opening salvo, Owen and the Camerata played the 3-part Overture (Spiritoso; Andante; Presto) to "La buona figliola" by Niccolò Piccinni. Piccinni (1728-1800) is listed in the New Groves as "one of the central figures in Italian and French opera in the second half of the 18th century." Piccinni's overture to one of his earliest operas is a scampering, quicksilver-light opera buffa affair, more lighthearted and volatile than many of Gluck's more "serious" works, and Owen's incisive, sprinting performance abounded with grace and precision.

The critic for the Wiener Zeitung (Vienna News) had a glowing praise for Owen's Austrian debut: "he must be a genius...how flowing and musical this young American was able to realize the music from the podium." This listener was able to assess the conductor's stick technique, care, and phrase shaping at point-blank in the first row—and players' response—gained a vivid impression of his gestures, his phrase shaping, expressive cantabile desired rhythmic precision and ideas about nuance and idiomatic style. Fauré's lovely "Pavane", a very different type of work from the Piccinni Overture, came forth with long-lined flowing cantabile lyricism.

The afternoon's soloist, pianist Katarzyna Musial, has performed as a soloist and chamber musician throughout North America and Europe. In addition to the First Prize at the 2011 Bradshaw & Buono International Piano Competition (New York), Ms. Musial was a prize winner in the following competitions: the Krzysztof Penderecki International Competition of Contemporary Chamber Music (Cracow), the Kay Meek Competition (Vancouver), and she received the Alban Berg Prize for outstanding merit (Vienna), as well as the Philip Cohen Award for outstanding performance musicianship (Montreal).

Interested in the music of today, she has performed works by avant garde composer Jay Sydeman and gave the world premiere of a 35-minute piano suite dedicated to her, Mark Vance's "Nevada County Epitaphs," premiered at the California Music in the Mountains Festival. At this afternoon's performance, Ms. Musial's prodigious digits and tonal massiveness were impressive and appropriate for the driving, moto perpetuo called for in the Allegro Molto in Henryk Górecki's two movement Concerto for Piano and Strings (the second, Vivace, was appropriately more gracious). Then Ms. Musial followed the Concerto with an encore, Turina's "Seduction Dance". Other recent concerto appearances include performances with the Toronto Sinfonietta, L'Orchestre Symphonique de L'Isle, the McGill Chamber Orchestra and the Bielsko Chamber Orchestra at the opening of the International Bach Festival (Poland).

Ms. Musial's concert venues have included, among others, the Warsaw National Philharmonic Hall, the Chan Centre in Vancouver, the Isabel Bader Theatre in Toronto, Pollack Hall in Montreal and Weill Recital Hall in New York. She completed an Artistic residency at the prestigious Banff Centre, and she has worked with many distinguished artists that include Anton Kuerti, Paul Gulda and Piers Lane. She is a laureate of the Mrs. Cheng Koon (S.K.) Lee Scholarship as well as grants and scholarships from Conseil des arts et lettres du Québec – Vivacité Montréal, The Banff Centre, the Vancouver Chopin Society and the Quebec Polish Cultural Foundation.

The biggest surprise for this writer came after the intermission. Krzysztof Penderecki's "Three Pieces in Baroque Style" astonished me; the famous Avant Garde didn't pen these three courtly tonal lento and two Menuettos as a juvenile composer (as I first suspected); he wrote them down tongue-in-cheek on a lark, for a 1963 film.

The concert concluded with a magnificent account of Schubert's Fifth Symphony (which he wrote when he was nineteen years old). Owen and his orchestra, in this small room, produced an impactful, physically potent performance—surely one of the best I've heard in years (remarkably close in style to the wonderful ones I remember from (Erich) Kleiber, Eduard van Beinum, Fischer-Dieskau and Toscanini).

-Harris Goldsmith for New York Concert Review; New York, NY

[Share / Save](#) [f](#) [t](#) [g+](#) [d](#)

March 29th, 2012 | Tags: Camerata New York Orchestra, Harris Goldsmith, Jr. Conductor, Katarzyna Musial, New York, New York Concert Review, NY, piano, Richard Owen, The Kosciuszko Foundation | Category: Reviews

« Luisa Sereina Splett pianist in Review

Yongmei Hu, pianist in Review »

The Winners of the Bradshaw & Buono International Piano Competition in Review

The Winners of the Bradshaw & Buono International Piano Competition

Weill Recital Hall at Carnegie Hall, New York, NY

May 22, 2011

Katarzyna Musial, Pianist

(...)

One of the program's highlights for contrast was the group presented by Katarzyna Musial. Born in Poland, now living in Canada, Ms. Musial holds degrees from the University of Cracow, the Vancouver Academy of Music, and Montreal's Concordia University. She has won prizes in the Penderecki International Competition (Cracow), the Kay Meek Competition (Vancouver), the Alban Berg Prize for outstanding merit (Vienna), and the Philip Cohen Award for outstanding performance musicianship (Montreal). At this concert, she performed two Preludes by Olivier Messiaen: "The Dove," and "A Reflection in the Wind," the first a gently murmurous, impressionistically shimmering piece, the second a stormy, turbulent one, and three Argentinian Dances, Op. 2, by Alberto Ginastera: "Dance of the Old Herdsman," "Dance of the Beautiful Maiden," and "Dance of the Arrogant Cowboy." As the titles indicate, the first was sturdy and assertive, the second melodious and caressing, and the third wildly virtuosic, with cascading runs, heavy chords, and glissandi all over the keyboard. Ms. Musial met all these challenges head-on. Her technique is brilliant, her tone beautiful, sonorous but never harsh, with a great variety of touch, color and nuance. She had made the idiomatic rhythms and inflections of the Dances completely her own, and projected both fiery temperament and songful lyricism.

- **Edith Eisler** for New York Concert Review; New York, NY

[Share / Save](#)

[Tweet This Post](#)

May 26th, 2011 | Tags: Edith Eisler, New York, New York Concert Review, NY, The Winners of the Bradshaw & Buono, The Winners of the Bradshaw & Buono International Piano Competition in Review | Category: Reviews

How to stuff a wild Beethoven Festival

By Lawrence A. Johnson

Tue Sep 10, 2013 at 4:55 pm

Pianist Katarzyna Musial performed a wide-ranging program Sunday at the Beethoven Festival.

The best way to experience the dauntingly ambitious and wildly packed Beethoven Festival is to do a full immersion if possible and try to hit as many events as possible in a single day and night. The introductions by pianist/artistic director George Lepauw and other performers set the scene and there is a relaxed salon-like informality about the proceedings that invites longer listening sessions.

(...)

One of the most gratifying elements of the Beethoven Festival is the opportunity to encounter new artists that one rarely hears in Chicago. Such was the case with the afternoon recital by pianist Katarzyna Musial, which was the clear highlight of the day's events.

Born in Poland and resident in Canada, Musial is a major talent, blessed with an astounding technique and an interpretive panache that delivered compelling advocacy for Spanish music and that of her compatriots.

(...)

Lutoslawski's *Bukoliki* danced with joyous abandon, the pensive middle section adding piquant contrast. And Musial found the moody edge and embryonic originality beneath the Chopin and Bartok influences in Henryk Gorecki's Opus 1, the *Four Preludes*.

Most impressive was her Spanish set. The pianist romped through piano works by Ginastera, Lecuona and Turina with swaying rhythms, elastic rubato and dazzling bravura.

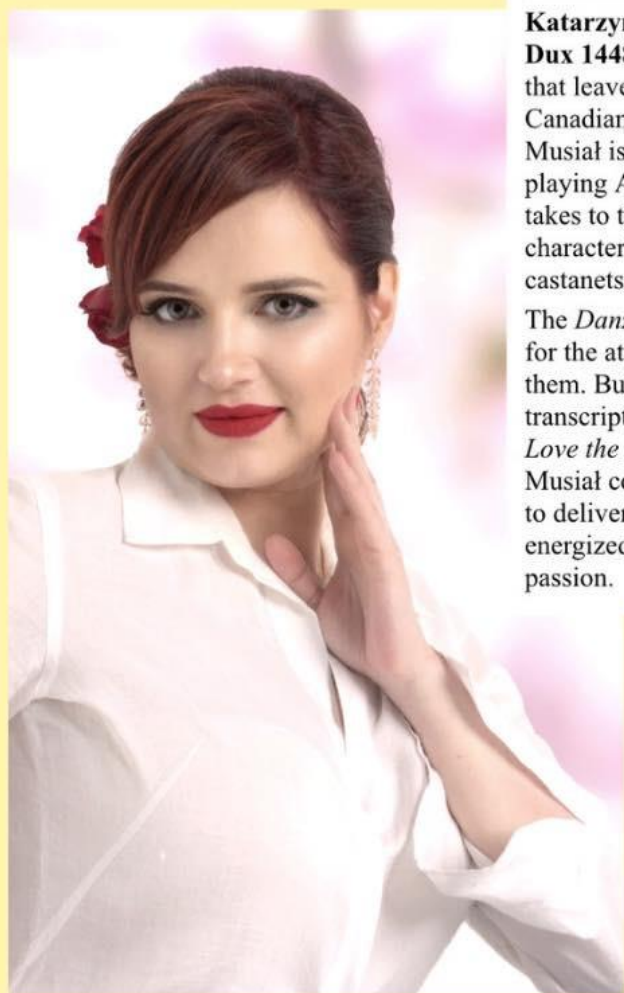
As a finale, Musial was joined by conductor Daniel Black and a small string ensemble for Gorecki's Harpsichord Concerto. The short two-movement work is a bit of a trifle and, while the composer sanctioned performances on a concert grand as was done here, the Neo-Baroque element and ear-tickling timbres of the original version tend to get lost. Still, Musial and colleagues served up a vital and engaging performance segueing from the fractured Romanticism of the opening movement to the driving moto perpetuo of the finale with a notably fiery and thrilling coda.

the WholeNote

APRIL 2019

PRICELESS

Vol 24 No 7

Katarzyna Musiał's new recording **My Spanish Heart (Dux, Dux 1448, www.dux.pl)** is beautifully planned with repertoire that leaves no doubt about where her cultural affections lie. "A Canadian pianist with Polish roots," as her agent describes her, Musiał is undeniably at home with this repertoire. Whether playing Albéniz, Granados, Turina, Mompou or de Falla, she takes to the idiomatic rhythms like a flamenco dancer, delivering characteristic Spanish melodic snaps as if her keyboard had castanets.

The *Danzas gitanas Op. 55* by Turina are especially impressive for the atmosphere of seductive mystery in which Musiał wraps them. But the tracks of Manuel de Falla's own piano transcriptions of his ballet music, *The Three-Cornered Hat* and *Love the Magician* are the most impressively played. In these, Musiał combines the piano's best percussive and legato qualities to deliver a full range of orchestral effects. The entire CD is an energized performance of music for which she has a fiery passion.

the
WholeNote

pizzicato

Remy Franck's Journal about Classical Music

Spanish heart for Spanish atmosphere

'My Spanish Heart' is the title of Katarzyna Musiał's latest album by Dux, which includes piano pieces by Isaac Albéniz, Enrique Granados, Joaquín Turina, Federico Mompou and Manuel de Falla. These are mostly serene pieces that Musiał plays with a lot of poetry. The virtuoso pieces are equally successfully performed, so that overall, her music making of this attractive program brings forth a warm-glowing Spanish atmosphere... (Dux 1448)

Spanisches Herz für spanische Atmosphäre

'My Spanish Heart' nennt Katarzyna Musiał eine CD bei Dux, mit Klavierstücken von Isaac Albéniz, Enrique Granados, Joaquín Turina, Federico Mompou und Manuel de Falla. Es sind mehrheitlich ruhige Stücke, die Musiał mit viel

Poesie spielt. Die virtuoserer Stücke gelingen ihr auch gut, so dass insgesamt ein attraktives Programm zustande kam, das mit stimmungsvollem Musizieren eine wohlig-warme spanische Atmosphäre bringt... (Dux 1448)

Passion Musique et Culture

Chronique de cd : Récital espagnol de Katarzyna Musiał

MARCH 1 · PUBLIC

Titre d'album : *My Spanish heart*

Œuvres d'Albéniz, Granados, Turina, Mompou, Falla

Il y a des disques où ce n'est pas tant le programme qui retient l'attention mais plutôt l'interprète, sa personnalité, sa manière de communiquer; ce récital entièrement espagnol de la pianiste canadienne d'origine polonaise, Katarzyna Musiał, en est un bel exemple.

Même si ce disque ne bousculera pas les versions fermement établies (De Larrocha, Pizarro, Volodos, Hough), la prestation de Madame Musiał est remarquable tant sur le plan technique qu'expressif. Je me suis plu à l'écouter trois ou quatre fois car les qualités musicales sont nombreuses : clarté, chaleur, nuances sonores et rythmiques bien relevées.

Que ce soit dans du répertoire familial (*Seguidillas, Cordoba, Sevilla* d'Albéniz; *Oriental, Andaluza* et *Danza de la rosa* de Granados; *Danza del molinero* et *Danza ritual del fuego* de Falla) ou moins fréquenté (*Danzas gitanas* de Turina; quatre pièces tirés des *Cançons i danses* de Mompou; *Danza del terror* de Falla), j'ai particulièrement apprécié sa vivacité soulignant le naturel des influences folkloriques et sa capacité à naviguer dans la variété des humeurs évoquées par les compositions.

Il faut souligner la qualité de la prise de son du label polonais Dux, fondé en 1992. J'ignore si le millier d'enregistrements qu'il a produits à ce jour est de qualité égale, mais, dans ce cas-ci, la prise de son n'a rien à envier à d'autres labels mondialement reconnus.

Je n'hésite donc pas à recommander cet album et à inviter les auditeurs à s'intéresser à cette musicienne dont le talent s'est confirmé par plusieurs engagements et distinctions partout dans le monde.

Guy Sauvé

Octobre musical : Epoustouflante Katarzyna Musial!

Par Hatem Bourial - 28 octobre 2018 - 10:34

Quand Richard Owen, le chef d'orchestre de la New York Camerata, dit de Katarzyna Musial qu'il la considère parmi les pianistes les plus attachants qu'il lui a été donné d'entendre, l'affirmation est loin de venir d'un néophyte!

Et si l'on se penche de plus près sur le credo de cette musicienne hors pair, on fera vite de comprendre ce qui la distingue des autres solistes.

C'est que Musial carbure à l'énergie! Elle déclare ainsi: « Lorsque je joue, je m'efforce de faire ressortir l'âme de la musique, pour en partager la beauté naturelle ainsi que les profondes émotions avec mon public ».

Cette méthode Musial va ainsi chercher dans le piano ce qui exprime le mieux la quintessence de la musique et en même temps garde le partage et l'émotion comme clés de voûte de son jeu.

Et c'est exactement ce qui transparaissait lors de son récital du 27 octobre à l'Acropolium de Carthage. Loin d'un toujours possible soliloque avec son piano, Katarzyna Musial était pleinement avec le public, faisant naître des corolles d'émotion et s'assurant que son jeu accrochait.

Souvent, les pianistes virtuoses sont plongés dans leur partition, captifs de leur instrument, au point d'en oublier le public.

Ce n'est pas le cas de Musial! D'abord, son costume de scène instillait une touche glamour plutôt rare chez les interprètes classiques.

Ensuite, si elle faisait corps avec son piano, elle n'en parvenait pas moins à accorder toute leur importance aux coloris harmoniques et aux détails évocateurs.

En quelque sorte, tout en restant une technicienne accomplie, elle parvenait à multiplier les touches exubérantes et les vives digressions.

Enfin, il n'aura échappé à personne que Katarzyna Musial jouait sans partitions. Comme une trapéziste sans filet qui prendrait tous les risques et avancerait sur le fil tendu et ténu de la musique des grands maîtres.

Cela, il fallait le faire! Restituer de mémoire Fryderyk Chopin, Joaquín Turina ou Manuel de Falla n'est pas donné au premier venu. Dès lors, le faire sans anicroche et avec un entrain contagieux n'en devient que plus ardu.

Au fond, cette absence de partitions peut aussi être comprise comme un signe, un clin d'œil au public. Car, comment parler d'émotion lorsqu'on reste l'otage d'une partition? S'en libérer revient au fond à affranchir le musicien et libérer l'extase. Et c'est là que réside le tour de force de Katarzyna Musial.

Avec un programme à cheval entre deux siècles, la pianiste convoquera les mânes des grands classiques, insérera une touche espagnole avec Granados et Albeniz et honorera les compositeurs polonais Paderewski et Bacewicz.

L'alliage s'imposera à merveille avec de nombreux changements de registre et une présence époustouflante de l'artiste.

Une nouvelle fois, la soirée polonaise de l'Octobre musical aura tenu toutes ses promesses. Sous le charme, envoûté par ce jeu fluide qui consiste à faire passer l'émotion en même temps que la virtuosité, le public était aux anges. Encore une soirée mémorable!

Katarzyna Musiał à l'Octobre Musical de Carthage

L'Octobre Musical de Carthage a accueilli de grands artistes des 4 coins du globe. Durant plus de deux semaines, on a célébré la musique classique et la musique de chambre avec de fabuleux musiciens à la renommée internationale. Parmi les invités de cette illustre événement, on a reçu des pianistes prodigieux dont le nom de Katarzyna Musiał fait partie. Cette incroyable artiste .

Aussi, Katarzyna Musiał est si étonnante que le Chicago Classic Review a qualifié son talent d'extraordinaire. En effet, elle justifie d'une carrière époustouflante qui a contribué à forger son nom de soliste. Ayant animé des concerts à travers l'Europe mais aussi en Amérique latine et en Asie, l'incroyable don de cette pianiste ne cesse de conquérir les coeurs et de captiver les mémoires.

Katarzyna Musiał ne se limite pas à jouer une partition, elle lui donne un morceau de son âme. Le morceau devient vivant, pétillant d'émotions. C'est un moment unique de communion avec le public que la pianiste éprouve beaucoup d'émotion à revivre. Ses années d'expérience ont fait que son jeu se soit développé pour atteindre des degrés vertigineux de perfection. Le piano est un prolongement de son identité, une extension de son être.

Le programme composé par la pianiste Katarzyna Musiał a débuté avec du Chopin. Elle a sélectionné par la suite des pièces comme Zambra, Danza ritual, Sacro-monte; de Joaquín Turina. Pour enchaîner, elle a opté pour le compositeur Manuel de Falla, grand favori de nos artistes lors de cette 24ème édition de l'Octobre Musical de Carthage, avec sa Danza del molinero. On a écouté également deux morceaux d'Enrique Granados et trois extraits de l'oeuvre de Frédéric Mompou. Pour conclure en beauté, Katarzyna Musiał a retrouvé Manuel de Falla avec sa Danza ritual del fuego.

| My Spanish Heart - The Iberian Journey of Pianist Katarzyna Musiał

BY HASSAN LAGHCHA ON 5 DECEMBER 2018

décembre 2018 December / janvier 2019 January

With the release of *My Spanish Heart*, pianist Katarzyna Musiał follows up on her previous recording *Come Dance*. Widely acclaimed, that album encouraged this native of Poland now residing in Canada to revel in the artistic and cultural splendors of the Iberian peninsula. "You don't have to be born in a culture to be enamoured with it," she explains. In fact, her love affair with Spain first began as a child, when, at five years old, she simply fell in love with the country upon a visit with her parents.

"My album is a musical journey through Spain," Musiał explains. "I selected a repertoire of pieces that span a wide range of musical colours and sounds, all drenched in the modes and scales of that music."

The pianist, it must be noted, is one who stands out from the crowd. The *Chicago Classical Review* has hailed her as a pianist "blessed with an outstanding technique and an interpretive panache." For this project, she went out of her way by learning how to dance flamenco to get a better feel of the music and its spirit. This enabled her to put her stamp on her chosen repertoire and infuse it with such grace as to warrant the following epithets from the *New York Concert Review*: "a pure delight...wonderfully evocative...vividly detailed."

For the benefit of the listener, Musial delves deeply into the piano literature of its brilliant composers. From Isaac Albéniz she has selected *Córdoba* and *Seguidillas*, the latter from the folk-inspired *Suite española No. 1* Op. 47. This work that inspires her so much is like "a musical trip through Spain, so lyrical yet so rhythmically charged by dances that you could imagine seeing in country inns and dancehalls."

Also included are pieces by Enrique Granados. This composer absorbed so much traditional lore in his works, full of polyrhythms and characteristic modes that are so reminiscent of Andalusia, as to defy the ages. Under the pianist's hands, Manuel de Falla's *La Danza del molinero* (Dance of the Miller) is simply ravishing.

Musial finds further sustenance in the music of Frederic Mompou, a composer drawn as much to Chopin, Debussy, Fauré and Satie (the latter to no small degree) as to the Catalan folk tradition of its capital Barcelona, a city much favoured by the Spaniard.

Musial can also claim a few more feathers in her cap, one being her Steinway Artist sponsorship, others being her many personal awards such as her first prize at the International Bradshaw & Buono Piano Competition in New York, the Alban Berg Prize of excellence in Vienna and, in Montreal, the Philip Cohen Prize for outstanding performance. Aside from her stage work, Musial acts as artistic director of an event she founded, the Stella Music Festival, devoted to the promotion of women in music.

Translation by Marc Chénard

The fifth edition of the Stella Musica Festival takes place on March 21 and 22, 2019.

www.pianist.pl

www.stellamusica.org

Katarzyna Musiał – My Spanish Heart – DUX Recordings

Katarzyna Musiał – My Spanish Heart – DUX Recordings

Zachwyt dla muzyki słynnych kompozytorów hiszpańskich jest powszechny. Od lat w repertuarze – zwłaszcza gitarzystów i pianistów – pojawiają się zarówno przebojowe utwory Manuela de Falla, jak i te rozliczne „fiesty” budowane brzmieniem i nastrojem „flamenco”. Nie bez znaczenia jest także tytuł albumu wybitnej pianistki **Katarzyny Musiał**, który z jednej strony brzmi serdecznie, pięknie i „hiszpańsko”, z drugiej przypomina mi tytuł słynnego albumu Chicka Corei. **„My Spanish Heart”** :zarówno u Katarzyny Musiał, jak i u Chicka Corei wyzwała podobne emocje. Jest również interpretacyjnym zachwytem dla pięknych, melodyjnych i „spanish heart” kompozycji Isaaca Albeniza, Enrique Granadosa, Joaquina Turina, Frederico Mampou i Manuela de Falla.

Polska pianistka **Katarzyna Musiał**, mieszkanka Kanady, to – zdaniem Chicago Classical Review – „wielki talent obdarzony zdumiewającą techniką i interpretacyjną błyskotliwością”, koncertuje jako solistka, kameralistka, a także z orkiestrami w Ameryce, Europie i Azji. New York Concert Review określił jej grę jako „czystą rozkosz... cudownie przedstawioną... przejrzyste precyzyjną... interpretację, która sięgała emocjonalnej głębi przy harmonijnej kolorystyce”. Według Beijing Press **Katarzyna Musiał** to „pianistka, która oczarowuje swoich słuchaczy olśniewającą grą”. Dyrygent orkiestry New York Camerata – Richard Owen uważa ją za jedną z najznakomitszych pianistek, jakich kiedykolwiek miał zaszczyt usłyszeć. Trudno nie zgodzić się z tymi rekomendacjami, skoro pianistka należy do elitarnego grona artystów Steinway’a i jest laureatką Pierwszą Nagrodę na Bradshaw & Buono International Piano Competition w Nowym Jorku oraz laureatką Międzynarodowego Konkursu Współczesnej Muzyki Kameralnej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie, Kay Meek Competition w kanadyjskim Vancouver oraz wiedeńskiej Nagrody Albana Berga (przynanej za najlepsze wykonanie jego utworów) i montrealskiej Nagrody im. Phillipa Cohena dla wyróżniającego się instrumentalisty.

Katarzyna Musiał ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w uzyskała Artist Diploma w Academy of Music w Vancouver oraz Diploma in Advanced Music Performance Studies na Uniwersytecie Concordia w Montrealu. Jest współzałożycielką i dyrektorem Festival Stella Musica w Montrealu, promującego kobiety w muzyce. Pianistka zadebiutowała w słynnej Carnegie Hall, odbyła tournée w Chinach, koncertowała na Olimpiadzie Zimowej w Vancouver, Międzynarodowym Festiwalu Beethovenowskim w Chicago, Festiwalu Tempietto w Rzymie i Festiwalu Music in the Mountains w Kalifornii; jako solistka koncertowała także z New York Camerata, Chicago Prometheus Chamber Orchestra, Toronto Sinfonietta, Orchestre Symphonique de L'Isle, McGill Chamber Orchestra, Ensemble Arkea oraz z Bielską Orkiestrą Kameralną (na Inauguracji Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Jana Sebastiana Bacha). Jej album **„Come Dance With Me”** zyskał doskonałe recenzje : prestiżowy Fanfare Magazine pisał, że „...to niezwykle, zaskakująca i zachwycająca płyta... zagrana z niezwykle rzadko występującym połączeniem energii i elegancji. Ten rodzaj pianistyki, jaki prezentuje artystka stał się rzadkością w dzisiejszym szablonowym i napędzanym konkurencją świecie... to niezwykle fascynujący i przyjemny album bez wątpienia znakomitej artystki”.

Album **„My Spanish Heart”** jest równie perfekcyjny, co nostalgiczny. Dobór kompozycji świadczy o sporym entuzjazmie do „hiszpańskich” rytmów i nastrojów. Jest także zgrabnym budowaniem stylistyki, która w przypadku pianistów wymaga oczywistej wirtuozerii. Katarzyna Musiał połączyła subtelnie zarówno piękno kompozycji, jak i niezwykle precyzję, wirtuozerię oraz emocje interpretacji.

LE TEMPS

Quotidien indépendant

Fondateur : Habib CHEIKHROUHOU

Octobre Musical De la haute voltige

Concert de la pianiste polonaise Katarzyna Musiat

Le récent concert de la pianiste polonaise Katarzyna Musiat, donné récemment à l'Acropolium de Carthage dans le cadre de l'Octobre musical, a enthousiasmé les nombreux mélomanes présents.

Cette artiste virtuose du piano a charmé l'assistance par son jeu subtil et fort car elle vivait entièrement les différents morceaux choisis qui appartiennent au répertoire des compositeurs polonais : Fryderyk Chopin, Grazyna Bacewicz et Ignacy Jan Paderewski et espagnols : Joaquim Turina, Manuel de Falla, Enrique Granados et Isaac Albéniz. Une balade entre deux genres musicaux différents particulièrement pour ce qui concerne les compositeurs espagnols choisis qui privilégient les danses andalouses, soit le flamenco. Katarzyna Musiat semblait baigner dans chacune des musiques qu'elle jouait. Elle « possédait » le piano par des touches en toute douceur et s'en allait naviguer sur de multiples et dif-

férentes plages musicales. Le public lui répondait par de forts applaudissements à l'issue de chaque œuvre jouée. Le spectacle était en deux parties et les musiques interprétées savamment et jalousement appartenaient au 19e et au 20e siècles. Des sommités de la musique classique étaient au rendez-vous en cette soirée calme et charmante, dans un lieu de l'histoire où résonnait non seulement la musique, mais des détails de ce lieu magistral qui a aujourd'hui 177 ans d'existence depuis 1841, date de son inauguration en tant que chapelle dédiée à Saint-Louis, roi de France, mort à Carthage en 1270. Elle sera reconstruite en 1950 en tant que cathédrale, jusqu'à sa reconversion en Acropolium, un « temple » dédié

particulièrement à la musique.

L'âme de la musique

En parlant de son jeu au piano, Katarzyna Musiat a dit à ce propos : « Lorsque je joue, je m'efforce de faire ressortir l'âme de la musique, pour en partager la beauté naturelle ainsi que les profondes émotions avec mon public. » Cette artiste exprime ainsi et fidèlement ce qu'on reçoit d'elle lorsqu'elle est devant son piano. C'est de la haute voltige. Cette grande artiste a joué un peu partout dans le monde et a reçu diverses distinctions particulièrement du titre de « Steinway Artist » aux States. Son spectacle était des plus beaux en cette nouvelle édition de l'Octobre musical. On en redemande.

Lotfi BEN KHELIFA

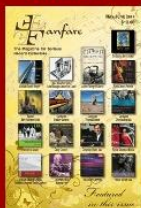
Katarzyna MUSIAŁ: My Spanish Heart /2018/

Należąca do elitarnego grona artystów działających pod auspicjami legendarnej firmy Steinway, mieszkająca w Kanadzie polska pianistka Katarzyna Musiał, z powodzeniem koncertuje jako solistka, kameralistka, a także z orkiestrami w Ameryce Północnej, Europie, Azji i Afryce zachwycając publiczność repertuarem obejmującym rozmaite style, od baroku do współczesności. Artystka jest też współzałożycielką i dyrektorem odbywającego się w Montrealu, dorocznego Festiwalu Stella Musica. Jak dotąd jej talent, błyskotliwy styl i znakomita technika dostrzeżone zostały poza granicami Polski, a niedawny gorąco oklaskiwany występ artystki w prestiżowej Carnegie Hall, potwierdził klasę Pani Katarzyny, jako jednej z najwybitniejszych współczesnych pianistek. W Chicago Classical Review o artystce napisano: „wielki talent obdarzony zdumiewającą techniką i interpretacyjną błyskotliwością”, z kolei New York Concert Review określił jej grę jako „czystą rozkosz... cudownie przedstawioną... przejrzyste precyzyjną... interpretację, która sięgała emocjonalnej głębi przy harmonijnej kolorystyce”, a według Beijing Press Katarzyna Musiał to: „pianistka, która oczarowuje swoich słuchaczy olśniewającą grą”. Dzięki wydanej w Polsce płycie „My Spanish Heart”, mamy okazję skonfrontować entuzjastyczne recenzje z własnymi spostrzeżeniami. Album zawiera utwory na fortepian solo hiszpańskich kompozytorów: Isaaca Albeniza, Enrique Granadosa, Joaquina Turiny, Federico Mompou i Manuela de Falli. Pianistka zdaje się być stworzoną do wykonywania muzyki wywodzącej się z Półwyspu Iberyjskiego, w której zakochana jest od wczesnego dzieciństwa. Szeroka gama muzycznych barw, zaklęte w hiszpańskich nutach uczucia i emocje, zdają się być dla polskiej pianistki naturalnym środowiskiem, z którym jej pianistyczny temperament tworzy zachwycającą słuchacza całość.

Jako artystka otwarta na rozmaite formy sztuki pianistka do projektu „My Spanish Heart” podeszła wielowymiarowo, ucząc się również tańca flamenco, gdyż jak twierdzi: pozwoliło jej to bardziej poznać ducha tej muzyki. Takie potraktowanie muzycznej materii pod postacią przepięknych kompozycji Isaaca Albeniza czy Manuela de Falli, sprawia, iż słuchając płyty odnieść można wrażenie, iż pianistka gra nie tylko na klawiaturze fortepianu, lecz całą sobą, bezwzględnie angażując się w każdy dźwięk. W muzyce dostrzeżemy ogrom uczuć i emocji, które obok zachwycającej techniki stanowią równoważny element całości. Nasączone zarówno liryzmem jak rytmem tematy Albeniza, hiszpańskie tańce Granadosa, nawiązujące w równym stopniu do dokonań Chopina co Debussy’ego i Satiego „Cancons i danses” Federico Mompou, czy wieńczący program płyty set poświęcony muzyce Manuela de Falli, zachwycają od początku do końca, kreując wyjątkowy klimat i emanując szczególnym wdziękiem. Płyta ukazała się 8 grudnia 2018.. ■

Next Issue Contents

Listen to Audio Samples

Subscribers, Enter the Fanfare Archive

Subscribers, Renew Your Subscription Online

Subscribe to Fanfare Magazine & Fanfare Archive

Special Offers: Web-only access to the Fanfare Archive \$9.99/1 month, \$39.99/1 year

Come Dance with Katarzyna Musiał!

Departments - Feature Articles

Written by Lynn René Bayley

Tuesday, 01 April 2014

Come Dance with Katarzyna Musiał!

BY LYNN RENÉ BAYLEY

Every month, I make the acquaintance (via recordings) with one or more artists new to me. Some are pleasant to hear, some enticing, and some uninteresting, but when I hear a performer like Katarzyna Musiał (and, before her, to Miłca Jelača Jovanović), I know that someone special has arrived. Thus it was a great pleasure to me to be informed that she had agreed to an interview proposal.

The reason it was such a joy for me to accept this assignment is that Musiał's *playing* is joyful, full of energy, and invigorating in a way that tells me the artist really loves music. Her CD (reviewed below) took my breath away to the extent that I was not at all surprised to learn, from her web site, that "Music is my life and greatest passion." You could hear it in every note she plays. And of course, I was not surprised to read some of the more laudatory reviews (one of them by Harris Goldsmith, who knows a thing or two about pianists) on her site. But one thing you will not find there is the typical modern-day puff-piece "bio." This is definitely a woman who lets her playing speak for her!

And there was something else I really liked about her web site: the photos. In nearly all of them, she looks you—and the camera—right in the eye. None of them are the coy "come hither" type of poses (I refer to them as "classical cheesecake") that press agents feel are necessary to sell young female artists to the public. This is a strong woman, completely assured and confident in herself and her skills. She meets the world head-on, and the world can take or leave her according to its assessment of her playing. Anything else, at least to her, is meaningless. She means what she says: She lives for her music, and the music presents her to those she meets.

Thus I knew, in my heart, that this was going to be a good interview. I could stick to the topic—her playing and the music she loves—and be confident of receiving good, in-depth answers. So let's get to meet the interesting woman who created this marvelous disc, titled *Come Dance With Me*, and find out what makes her tick.

Q: Katarzyna, I couldn't wait to interview you! Let's jump right in with both feet. How and when did you fall in love with the piano—not just decide to "play it," but make the decision that making music was going to be your life, and the piano was to be your medium?

A: My love for music and piano developed over time to become my lifelong passion. My formative musical education began quite early on. However, the experience which also shaped my early youth included sports acrobatics (I was second in rankings in Poland). I approached both fields with a sense of strong fervor, ultimately focusing on life as a pianist.

I have always been a person who explores new avenues to transform my relationship with my instrument. Interestingly, I found the principles of Tai Chi can be applied to piano playing by evoking a sense of harmony between the mind, body, and piano. To this day I continue to challenge myself and push the boundaries of "classical" pianism.

Q: Aside from your teachers in the conservatory, were there any particular pianists who inspired you when young, or pianists you really wanted to learn from when you were a student?

A: Martha Argerich has always been my idol. I deeply respect and admire her both as an artist and as a person. Her playing is simply brilliant, stunning, and unrivaled. One can't listen to her passively, because her playing has so much energy and inner fire. I hope someday to have the opportunity to meet her and attend her project similar to the event in Lugano.

Q: Apparently, you have a dual citizenship with both Canada (Montreal) and Poland. Were you born in Poland? I noticed that your web site was set up in Polish.

A: I was born in Bielsko-Biala near Krakow, Poland. Bielsko-Biala is a charming town at the foot of the Beskid Mountains near the border of Slovakia and the Czech Republic, with deep historical roots and extremely friendly people. Interestingly, my musical abilities were discovered there while I was attending kindergarten. Subsequently, I was accepted in the State School of Music and later to the Krakow Music Academy.

Q: Do you split your time equally between Poland and Canada, or has your career pulled you towards one country more than the other of late?

A: Settling in Canada was a twist of fate. I had initially intended to carry out my graduate studies in Vienna or Stuttgart. An extraordinary music opportunity took me to Vancouver instead. Since I never lost the sense of searching for new opportunities, now I spend most of my time in Montreal, but travel to Poland regularly. I remain deeply connected with my country of origin.

Q: Moving on to the kind of music you like, I got the impression, both from your CD and the press reviews I read, that you are someone who loves modern music, who is not afraid to try anything new and who has an affinity with certain composers such as Ginastera and Messiaen. Is this true?

A: Yes, what interests me is the vitality I feel in music, not formal categories. Music has to be lived, and just as I look for new ways to live life in a meaningful way, I also look for compositions that open up my experience of music and the experience of my listeners. I think the musical elements of tone, rhythm, melody, and harmony contribute to all aspects of the human experience. Music is also closely related to language, because you pick up rhythms from the language you grow up in and that gets into the music you create. Personally, I want to go beyond national and cultural identities. It is a way of experiencing faraway things from the inside. Music is firmly integrated in the human soul and as such lives inwardly in us. So it goes beyond borders and boundaries. For instance, I feel attracted to Argentinean music and it is through that music that my world opens toward Argentina.

Q: I'm curious if, when you were young, you felt drawn to other types of music, say contemporary popular music or jazz, or ever felt curious about integrating some of that into your concert programs?

A: Yes, I was curious, but as a child in a relatively small town in Poland, I did not have so much exposure. Interestingly, the city of Bielsko now hosts one of the best jazz festivals in Poland. Most of the jazz I heard during my early years was played by my fellow students. I myself was too preoccupied with the demands of gymnastics and of my music education to join them. It is only lately that I've started to include popular and jazz works in my world music programming.

Q: In reading your concert reviews, most of them seemed to be of solo recitals. Have you also played concertos on the concert circuit?

*A: I have consistently performed with a number of orchestras in pieces ranging from Bach, Beethoven, and Chopin concertos to Hindemith's *Four Temperaments*, Mussorgsky's *Pictures at an Exhibition* (arranged for piano and strings by Howard Cable), and Manuel de Falla's *Nights in the Garden of Spain*. I am always delighted to perform with different orchestras. Presently, I am working on Ravel's Piano Concerto in G Major.*

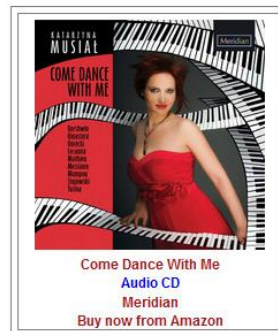
*Q: I'm assuming that it was relatively easy for you to compile a play list for your CD (*Come Dance With Me*)? The concert reviews seem to indicate that some of these pieces make up your concert material, either as programmed music or as encores. Is that so?*

*A: I had played most of these works in concerts on various occasions, but the full program was not performed publicly prior to the recording. Sometimes pieces I play come together suddenly like pieces of a jigsaw puzzle to form a pattern, and the patterns then grow into something nice, like with *Come Dance With Me*. It is a very "personal" program, which I hope will go beyond the norm and appeal to broader audiences.*

Q: Has it been difficult for you as a woman to make it in the concert world? It always seems to me as if male pianists (and violinists, and certainly conductors) get better breaks. Is this so?

A: Traditionally there has always been the idea of dominance in musical performance. You have to "conquer" and "subjugate" the audience, and these words are already "masculine." Qualities like force and power tend also to be associated more with men. Certain repertory is thus considered better suited for men. Although this concept is still present in the concert world, things are progressively changing and will change more.

The important thing is not to refer everything to standards based on one sex. In the last 20 years science has increasingly shown that women and men's brains are different. We are learning more and more to develop and value qualities more in line with our own potential. And why not in the realm of music and concerts? One of my dreams is to organize a festival in support of women as professional musicians.

search...

Current Issue Contents

Q: Now let's get into your mind a little. When you approach a piece that is new to you, how do you filter it to your fingers? Do you make a mental image of how you feel the piece should go after reading (playing) it through the first time, or do you break it down section by section or even phrase by phrase in future practice sessions?

A: It is a complex process. It depends on the context of the piece the connections that I make between the pieces and the musical storyline. An important element is to make the rhythmic flow a part of me. What counts is communicating the energy contained in the notes. Once it is there in the sounds that come out of the piano, then everything else becomes possible. Then you can communicate emotions, feelings, musical intentions, in a free and vital way. Otherwise it will sound preconceived. Also, it is important to communicate a sense of "story"—the sense that something is happening, together with an atmosphere, color, drama, and emotion.

Q: Have you played chamber music with others? The reason I ask is that I got the impression that you have very strong feelings about every piece you play, and sometimes it's hard to find like-minded chamber music partners.

A: I have over the years been involved in duets and piano trios. I found that like-mindedness is a lengthy process between musicians that is best cultivated over time. This requires a high degree of compromise and understanding by all involved. When you play alone, everything depends on you. You are free. However, playing together can open up completely new musical experiences.

Q: I was very impressed by the music of Zygmunt Stojowski. Do you have other pieces by him in your repertoire, or if not are you planning to add others?

A: Yes, for the album I judiciously chose pieces with a dancing character. I also have a number of other pieces in my repertoire. In the near future, I am planning to work on his Piano Concerto No. 2.

Q: Do you sometimes find it difficult to switch gears, mentally at least, between the outgoing and flamboyant music of Ginastera or Lecuona on the one hand and the more "mystical" pieces of Olivier Messiaen on the other?

A: On the contrary, the transition and change of mood from the mystical to the flamboyant is precisely what I relish and love about my concert performances. My intent is to instinctively reveal the character of a particular composition. The great kick comes when I spontaneously create a sense of surprise for myself and my listeners. It all boils down to "the mood of the moment," as the scholar and pianist Kenneth Hamilton defines improvisation.

Q: In my introduction to this interview, I mentioned that the photos on your web site have a wonderfully candid, straight-ahead look about them, that you seem to be an assured woman who looks the world right in the eye, who doesn't play games but takes herself seriously as a musician. Is that a fair assessment of your personality?

A: That's a nice way of putting it. Generally, I communicate my feelings naturally. I have a vision, but in the end that is an expression of the moment.

As a child, I remember looking at people's faces, straight on, eye to eye, surprising them with my spirited gaze. I think it has a lot to do with honesty in relationships, both with myself and with people in general.

Q: Are there any pieces, or composers, with which you've recently become involved as a performer, that have grabbed your attention or in any way opened themselves up to you emotionally as well as musically?

A: My worldview of music has led me to many new discoveries over the years. For instance, I recently found a Brazilian composer, Ernesto Nazareth, who builds up expressive tension with intriguing variation between voices, harmonics, and rhythmic timing. Other compositions brought to my attention by my mentor, Philip Cohen, are transcriptions by Marc-André Hamelin.

Q: Are there any current plans, either in performing or recording, that you'd like to share with our readers?

A: At the moment, I am of course hoping that listeners will find my new album attractive enough to sing and dance with me. I am also preparing a new repertoire for upcoming festivals and concerts in Europe, Canada, and the USA. This includes concertos of Maurice Ravel and the classical and film music composer Wojciech Kilar (*The Pianist*, *Bram Stoker's Dracula*), who recently passed away. In the near future, I am planning to focus on a companion to *Come Dance with Me*.

COME DANCE WITH ME • Katarzyna Musiał (pn) • MERIDIAN 84621 (70:25)

GINASTERA *Danzas Argentinas. Suite de Danzas Criollas. TURINA Danzas Gitanas. MESSIAEN* Prélude No. 1, "La Colombe." Prélude No. 8, "Un reflet dans le vent." **LECUONA** *La Comparsa. Malagueña. MATHIEU* Prelude No. 5, "Prelude romantique." **STOJOWSKI** *Vision de danse. Intermezzo—Mazurka. Mazurka fantasque. GERSHWIN* Piano Prelude No. 3. **GÓRECKI** 4 Preludes, op. 1. **MOMPOU** *Canciones y Danzas*

What a wonderful, surprising, and delightful disc this is! Polish-Canadian pianist Musiał, who studied in both countries, presents here a set of miniature treasures, most of them little-known outside their countries of origin, and all of them played with a rare combination of energy and style. Musiał obviously loves these lively and charming miniatures, and thus elevates them by paying close attention to their every facet. Hers is the kind of pianism that has become all too rare in today's cookie-cutter, competition-driven world.

From the very beginning, Musiał draws you into the music. The opening of "Danza del viejo boyero" from Ginastera's op. 2, the *Danzas Argentinas*, is subdued and mysterious. We may indeed wonder where the "dance" is. But then, she suddenly opens up the music with an almost boisterous and certainly playful treatment of the "danza" itself, producing a true Latin rhythm, and this wonderful feeling of mood contrast continues through this short cycle and into Turina's *Danzas Gitanas*. Musiał has the rare gift of making you feel that she thoroughly enjoys the music she plays. Correct but clinical readings are evidently foreign to her nature.

I was most curious to hear what the Messiaen and Górecki pieces sounded like. If there are two composers whose work does not speak to me of dance, it is they. The first Messiaen Prélude alternates slow, atmospheric music with quick episodes, not really suggesting "dance" to me, and the second, though much faster in tempo, is too Debussy-like to dance to either, but the very early Górecki works (they are his op. 1) have a wonderful energy about them quite different from the composer's later works.

Within the framework of this disc's premise, I was more than happy to hear Lecuona's *Malagueña*, a piece once so popular that it was heard in nearly every American household (at least on the radio if nowhere else), yet which, to me, was always a quality work. I wish Musiał had also included Jacopo Gade's once-ubiquitous *Jalousie* as well or, better yet, Morton Gould's unjustly neglected *Boogie Woogie Etude* since, after all, it is the feeling of the dance we are exploring here. In place of the latter we get the third Gershwin Prelude, and although I would have preferred the Gould piece (or Jelly Roll Morton's *Fingerbreaker*), I was pleasantly surprised by Musiał's unique performance of it. Eschewing the usual rapid-fire pyrotechnics, she injects a Spanish strut to the music that I greatly enjoyed.

Musiał includes a very interesting and well-written piece by Quebecois composer André Mathieu, who died prematurely at age 39, and three brief but fascinating works by the largely forgotten Polish composer Zygmunt Stojowski (1887–1946). In the music of both these writers, the dance element is subjugated to creative and complex writing that immediately grabs one's attention for its excellence. The pianist explains in her liner notes that the complexity of the Stojowski pieces, as well as their ranty, led her to include them on this disc, but no apology is necessary, and once it gets going, *Vision de danse* does indeed have its own swagger.

Following the Górecki pieces, Musiał gives us two *Canciones y Danzas* by Frederic Mompou before closing out her recital with the five "Creole dances" of Ginastera. This is, quite simply, a remarkably fascinating and enjoyable album by an artist of evidently high merit. I look forward to hearing any future releases she may give us.

Lynn René Bayley

Last Updated (Friday, 21 March 2014)

COME DANCE WITH ME • Katarzyna Musiał (pn) • MERIDIAN 84621 (70:25)

GERSHWIN, GINASTERA, GÓRECKI, LECOUNA, MATHIEU, MESSAIEN, MOMPOU, STOJOWSKI, TURINA

Katarzyna Musiał's CD, "Come Dance With Me" offers a more varied and substantial program than the cover, which pictures the pianist in a bright red dress, entwined by prehensile keyboards, and the title might suggest. It's a well-contrasted mix of well-known and obscure repertoire, music that's slow and fast, showy and intimate, more or less tonal, of Hispanic or international origin.

The unifying theme is that of the pianist's hands paying homage to the dancer's feet, but Musiał includes some rather serious selections that add depth to the program—two of Messiaen's exquisite, Debussy-influenced *Préludes*, *La Colombe* and *Un reflet dans le vent*, and Henryk Górecki's Four Preludes, op. 1, an impressive student work from 1955—in which dance is hardly the main influence. Musiał is the rare, versatile classical pianist who finds the right swing for Gershwin—the third of the Three Preludes, here called "Spanish Prelude"—and flair for Lecouna—the corny, but appealing *Malaguena*, along with his lighter, Afro-Cuban influenced *La Comparsa*—who also plays Messiaen with refined color values that rival Pierre-Laurent Aimard's, though DG's engineers showcase his classic account of Messiaen's *Préludes* with finer, more detailed sound than Meridian's decent church acoustic allows Musiał.

The program is bracketed by music by Ginastera, and it's clear right from the start of the first of the *Danzas Argentinas*, that Musiał, a Polish pianist trained in Cracow and Canada, is a first-rate player. Her *Danza del viejo boyero* is fluent and dashing, and she doesn't bang in the *Danza del gaucho matrero's* barrage of notes. She responds sensitively to the sinuous *Danza de la moza donosa*, whose sultry languor continues in Turina's wonderful *Danzas Gitanes*. The *Prelude romantique* by André Mathieu (1929–1968), a Québécois prodigy who composed a sophisticated Concertino for Piano and Orchestra at age seven, is a delightful, French-sounding piece. Three pleasant salon-style dances by the Polish composer Zygmunt Stojowski (1887–1946) contrast with Górecki's early Four Preludes, in whose assured, post-war neoclassicism one hears unwitting echos of Ginastera's motor rhythms. Returning to a Spanish theme, the disc concludes with two of Mompou's increasingly popular, heart-on-sleeve *Cancion e Danzas*, and Ginastera's *Suite de Danzas Criollas*. Musiał's playing makes a good case for the enduring value of both of Ginastera's sets of dances. A very enjoyable disc. **Paul Orgel**

COME DANCE WITH ME • Katarzyna Musiał (pn) • MERIDIAN 84621 (70:25)

GINASTERA *Danzas Argentinas*, op. 2. *Suite de Danzas Criollas*. TURINA *Danzas Gitanas*, op. 55. MESSIAEN *Préludes: No. 1*, “La Colombe; *No. 2*, “Un reflet dans le vent.” LECUONA *La Comparsa. Malagueña*. MATHIEU *Prélude No. 5*, “Prélude romantique.” STOJOWSKI *Vision de danse*, op. 24/4. *Intermezzo-Mazurka*, op. 15/2. *Mazurka fantasque*, op. 28/1. GERSHWIN *Prelude No. 3*, “Spanish Prelude.” GÓRECKI *Four Preludes*, op. 1. MOMPOU *Canciones y Danzas: Nos. 1 and 6*

Solo piano recitals don’t come more mixed than this one. It’s a bit like one of those whirlwind globe-trotting tours where the traveler spends a day in each country, only here the visits are compressed into mere minutes as the itinerary whisks one from Argentina (Ginastera), to Spain (Turina), to Catalonia (Mompou), to France (Messiaen), to Poland (Górecki and Stojowski), to the French-Canadian province of Québec (Mathieu), to Cuba (Lecuona), and to America (Gershwin). The theme that unites it all, of course, is the dance, each piece on the disc carefully chosen to reflect national adaptations of various dance types.

Ginastera’s *Danzas Argentinas* is a set of three numbers—“Dance of the Old Herdsman,” “Dance of the Beautiful Maiden,” and “Dance of the Arrogant Cowboy.” The first in the set exploits the composer’s interest in bitonality. The piece is written so that the left hand plays only on the black keys, while the right hand plays only on the white ones, creating quite a dissonant effect. Presumably, the intent is to evoke the sound of rapid strumming on a guitar, a suggestion reinforced by the final chord of E-A-D-G-B-E, which are the standard notes to which the guitar is tuned.

The composer’s *Suite de Danzas Criollas* is a later work, written in 1946 while Ginastera was in New York on a Guggenheim Fellowship. Those more familiar with this music than I am have observed a moving away from the Argentine folk elements and nationalistic references in Ginastera’s earlier works and towards a more Eurocentric style, albeit one that does not abandon its Latin roots altogether. Formally at least, the five-movements that make up the suite bear a certain outward resemblance to the five dance movements of a Baroque suite: Overture, Allemande, Courante, Sarabande, and Gigue.

Joaquin Turina’s *Danzas Gitanas* (Gypsy Dances) are in a more unabashedly Romantic, one could say, more popular style than Ginastera’s modernist pieces. Turina gives us five postcard-like impressions of Spanish flamenco, a scene of erotic seduction, a ritual dance, rural village life, and a sacred mountain. No belittling of these pieces is intended by calling them easy-listening, salon-like music; they’re quite lovely miniatures.

Olivier Messiaen composed his eight *Préludes* in 1929. From the set, Katarzyna Musiał has chosen two of them for her program, “La Colombe” (The Dove) and “Un reflet dans le vent” (A Reflection in the Wind). Debussy is the obvious influence.

Ernesto Lecuona (1895–1963) is not a composer we hear much from these days. He was born in Cuba, studied at the National Conservatory of Havana, and earned quite a reputation as a composer of music for stage and film. In 1942, his hit song, *Siempre en mi Corazon* (Always in my heart), was nominated for an Oscar, but lost to *White Christmas*. Dispirited by the Castro regime, Lecuona waited until 1960 before moving to Tampa. *La Comparsa* was the first of Lecuona’s pieces to which he gave the description of “Afro-Cuban,” relating its style to the music’s Moorish roots. The popular *Malagueña* comes from the composer’s *Suite Andalusian*, and prompted Ravel to say that “it’s more beautiful and melodic than my *Bolero*.”

Montréal-born André Mathieu (1929–1968) is new to me. According to his biography, he was better known during his short life as a pianist than as a composer, though, allegedly, he was quite prolific. If so, only a few of his works have been recorded. As a pianist, however, he was quite a sensation abroad—in France he was hailed as “the Canadian Mozart”—until the outbreak of the Second World War, whereupon he returned home and continued to play recitals in Canada and the U.S. But in 1946 he decided to travel to back Paris, this time to study composition with Arthur Honegger.

It didn't work out well. Apparently Mathieu and Honegger were not simpatico, so Mathieu packed up and came home, tired, depressed, and reduced to competing in Pianothons to earn money. He continued to compose, but succumbed to alcoholism and died at the age of 39.

When you hear Mathieu's *Prélude romantique* on this disc, you'll understand why Honegger must have had harsh words for his student. Mathieu, his biography states, identified with Rachmaninoff and the late Romantics. But I did a double-take when I heard this piece because for the first several bars of it I could have been listening to Brahms's Intermezzo, op. 117/2. If this is what the rest of Mathieu's music sounds like, I can't wait to hear it.

Zygmunt Stojowski (1870–1946) had quite a distinguished career as pianist, composer, conductor, and educator. At 18, he went off to Paris to study piano with Louis Diéner and composition with Léo Delibes, though he would later claim that his main influence in both disciplines was Paderewski. In 1901, Stojowski was honored to have his D-Minor Symphony performed at the inaugural concert of the newly formed Warsaw Philharmonic, and four years later he was off to the U.S. to head the piano department of the newly founded Institute of Musical Art, a position for which he'd been recommended by Harold Bauer and Pablo Casals.

Stojowski made New York his permanent home, teaching at Julliard, forming his own school, Stojowski Studios, and having an entire concert by the New York Philharmonic devoted to his music. His two published piano concertos showed up on Volume 28 of Hyperion's "Romantic Piano Concerto" series, reviewed by Barry Brenesal in 25:6. I'm surprised that no major label has undertaken a recording of Stojowski's Symphony in D Minor. There is a recording of it by the Polish Radio Orchestra conducted by Lukasz Borowicz, but it's available only as a download from classical-music-online.net/en/production/54830. You can listen to the whole 38 minutes of it on YouTube, and it's absolutely gorgeous, a description that applies equally to the three short piano pieces by Stojowski on this disc.

George Gershwin needs no introduction to readers. His jazzy "Spanish Prelude" lasts only 1:16, but it's as inspired and infectious as almost everything else he wrote.

Górecki needs no introduction either; you'd almost have to be from another planet not have heard, or heard of, his "Symphony of Sorrowful Songs." His Four Preludes on this disc, however, don't exactly comport with the musical style of that one-time big hit. The first number, for example, sets off in the vein of an angry perpetual motion piece, and then calms down a bit for a mid-section before returning to the rhythmic churning. Who could have imagined that Górecki had a pixie-like sense of humor? But listen to the third piece of the set, marked *Allegro scherzando*; it's a real hoot.

Frederic (Federico) Mompou (1893–1987) is another composer, like the above Lecuona, whose works are not much heard these days. He was born in Spain's Catalan region, trained at the Paris Conservatory, and was apparently so shy and self-effacing that he could not bring himself to perform in public. So he focused most of his time and energy on composing, but even his works—mostly solo piano pieces, songs, and a few compositions for guitar—are of a modest nature, largely reflecting his love of Fauré and Satie. The wistful sides of those two French composers come together with elements of Argentinian, Brazilian, and Cuban dance rhythms in Mompou's *Cancion y danza* Nos. 1 and 6, the latter piece dedicated to Arthur Rubinstein.

So, we come finally to the hands and heart behind this wonderfully imaginative and engaging program, Polish-Canadian pianist Katarzyna Musiał. She's young, attractive, and very, very talented. With several coveted prizes and awards already behind her, including First Prize at the 2011 Bradshaw & Buono International Piano Competition in New York, Musiał has toured extensively throughout North America, Europe and Asia.

If an artist is able to project charisma through her playing, Musiał is proof that it's possible. Truthfully, when I received this release in the mail, I wasn't keen on reviewing it because I generally shy away from mixed bags like this. But I was smitten the moment I put it on. Musiał has a way with each of the pieces on the disc—a magic, magnetic touch, if you will—that drew me in and held me captive from beginning to end. Moreover, she introduced me to one composer, André Mathieu, I'd never heard of, and to quite a few pieces of music that were new to me, and which, despite my initial skepticism, turned out to be absolute charmers.

Katarzyna Musiał's new album gets most enthusiastic recommendation. **Jerry Dubins**

Classical Music For You

Everyone loves Classical Music!

[Home](#)[Beginner](#)[Intermediate](#)[Expert](#)[Opera ABCs](#)[Violin Diary](#)[About Me](#)

Wednesday, 3 September 2014

Come Dance With Me - Katarzyna Musial

I recently discovered a marvellous piano recital CD by an excellent pianist previously unknown to me. Come Dance With Me, played by Katarzyna Musial, includes early 20th century works by a diverse range of composers, some known to me, some I had heard of and some which are new to me. So in a way, this is a CD of unknowns.

Katarzyna Musial is a Polish born pianist who resides in Canada. Ms. Musial is a 2014 Steinway artist with a string of qualifications, awards and prizes behind her name. To describe her as an emerging talent would be a massive understatement. As she was previously unknown to me, I was delighted to find that she has her own [YouTube channel](#) where she generously publishes well produced content. She is also well represented on other social media channels, including [FaceBook](#) and [Twitter](#), which shows an understanding of modern audience demands for social interaction from artists. To discover more about Katarzyna Musial, I suggest a visit to her website www.pianist.pl

Readers of this blog will know that I am always delighted to discover something new. I would bet, given the diversity of the repertoire on this CD, that very few people will have encountered all of these pieces; therefore, there is likely something new to discover, for most, on this CD. Come Dance With Me showcases a selection of early 20th-century piano dance pieces from Europe, North and South America. The diversity of composers represented include:

- [Alberto Ginastera](#) (from Argentina);
- [Joaquin Turina](#) (from Andalusia);
- [Olivier Messiaen](#) (from France);
- [Ernesto Lecuona](#) (from Cuba);
- [Frederic Mompou](#) (from Catalonia);
- [Andre Mathieu](#) (from Quebec);
- [George Gershwin](#) (from America);
- [Henryk Gorecki](#); and
- [Zygmunt Stojowski](#) (from Poland).

Admittedly, the only piece that I was previously familiar with was Gershwin's Prelude. When I encounter new repertoire, I always listen a few times before making up my mind. In this case, the playing is so compelling that after two hearings I was completely hooked. What particularly strikes me is Ms. Musial's ability to execute the thunderous roars of the piano, contrasted with moments of exquisite lyrical beauty. She evokes a range of colours and emotions from the piano which one rarely hears. The repertoire on this CD is not always easy, but Ms. Musial (I've often typed Ms. Musical) manages to make these works extremely approachable and likeable through her carefully judged tempos and precision in executing the pulsating dance rhythms, which appear throughout this CD.

This CD proves once again that many undiscovered classical music gems exist. Thankfully a number of them are expertly unearthed here.

About Me

[Arnaud Wiehe](#)

[Follow](#)

South African living in Amsterdam, Netherlands. As a student, I had a wonderful job at an incredible CD store. I worked in the classical music department and have loved classical music and related activities ever since. Find out more about me [here](#).

[View my complete profile](#)

The Classical Reviewer

celebrating the best in classical music

About The Classical Reviewer

The Classical Reviewer has been involved in music for many years, as a classical record distributor, as a newspaper concert reviewer and writer of articles relating to music as well as reviewing for Harpsichord and Fortepiano magazine.

He assisted in the cataloguing of the scores of the late British composer George Lloyd and has co-authored a memoir of his friendship with the composer.

Having a particular interest in British music, he regularly undertakes talks on Elgar.

Friday, 26 September 2014

Katarzyna Musiał shows that she is a pianist to watch with her new recital from Meridian Records

The Polish-Canadian pianist, Katarzyna Musiał www.pianist.pl was First Prize winner at the 2011 Bradshaw & Buono International Piano Competition (New York) as well as a prize winner at the Krzysztof Penderecki International Competition of Contemporary Chamber Music (Cracow) and the Kay Meek Competition (Vancouver). She has also been a recipient of the Alban Berg Prize for outstanding merit (Vienna) and the Philip Cohen Award for outstanding performance musicianship (Montreal).

Musiał has since performed as a concerto soloist, recitalist and chamber musician throughout North America, Europe and Asia. More recently she made her Carnegie Hall debut and performed at the Vancouver Olympic Games, International Beethoven Festival (Chicago), Tempio Festival Musicale della Nazione (Rome) and Music in the Mountains Festival (California). Other major engagements have included a seven-city tour of China in spring 2013, as well as concerto performances with the New York Camerata, Chicago Prometheus Chamber Orchestra, Toronto Sinfonietta, Orchestre Symphonique de L'Isle, McGill Chamber Orchestra and Bielsko Chamber Orchestra, with which she opened the International Bach Festival (Poland).

Her new CD for Meridian Records www.meridian-records.co.uk has just been released entitled **Come Dance with Me**, featuring works by such diverse composers as Ginastera, Turina, Messiaen, Ernesto Lecuona, Andre Mathieu, Zygmunt Stojowski, Gershwin, Górecki and Mompou.

Katarzyna Musiał opens her recital with **Alberto Ginastera's Danzas Argentinas, Op.2**. There are some fine sprung rhythms to *Danza del Viejo boyero*, nicely phrased with lovely dynamics. The sultry *Danza de la moza donosa* is beautifully paced, well-shaped and phrased, drawing many beauties from this piece. The fiendishly difficult *Danza del gaucho matrero* shows this pianist's fine technique as she combines panache, virtuosity and clarity within the complex textures and harmonies. This is a dazzling achievement.

With **Joaquin Turina's Danzas Gitanas, Op.55** she brings so many varied textures and colours to the rhythms of *Zambra* that adds so much to this dance. *Danza de la seducción* allows this pianist to display much fine poetry to this atmospheric piece, drawing out many subtleties with a Debussyian sensibility. Again it is Musiał's sensitivity and poetry that reveals the many lovely aspects of *Danza ritual* with lovely phrasing and delicacy. *Generalife* receives a light touch, with rippling, sprung phrases. There is such panache and feely expressive playing in *Sacro-monte*, with Musiał drawing an enormous palette of colours from her piano.

The Classical Reviewer

celebrating the best in classical music

It is two early works by **Olivier Messiaen** that Musial plays next, commencing with his *Prélude No. 1 'La Colombe'* to which Musial's fluent touch brings much beauty as well as revealing a certain affinity to Turina, not to mention Debussy. There are some lovely textures here. *Prélude No. 8 'Un reflet dans le vent'* brings beautifully fluent, lucid playing that draws the listener in. Messiaen's magical harmonies, already pointing the way ahead, are superbly handled.

Ernesto Lecuona's (1895-1963) *La Comparsa* has a distinctive rhythm showing all this pianist's fine phrasing and rhythmic sensibility before the gentle coda. *Malagueña* builds through some scintillating passages for the pianist over the main theme with Musial's superb colouring adding so much.

Andre Mathieu (1929-1968) is represented by his *Prélude No. 5 'Prélude romantique'* where Musial draws many subtleties from this harmonically free prelude, revealing it to be an extremely attractive piece.

Katarzyna Musial brings three pieces by her largely forgotten fellow countryman **Zygmunt Stojowski 1887-1946**), *Vision de danse, Op. 24 No. 4*, a terrific little piece that has dance rhythms which are much developed in its short duration, *Intermezzo-Mazurka, Op. 15 No. 2*, another attractive piece which this pianist lifts with her light rhythmic touch and *Mazurka fantastique, Op. 28 No. 1* that gives the mazurka a 20th century slant and, in Musial's hands, a broad flowing breadth.

George Gershwin's *Prelude No. 3 'Spanish Prelude'* follows, a piece that fits so well after the Stojowski's and, indeed, within the whole recital. This pianist brings terrific flair, with fine touch and phrasing.

Henryk Górecki: Four preludes, Op. 1 work very well as an integral cycle opening with *Molto agitato* with its clashing harmonies, bold strident phrases all superbly handled here. The gentle *Lento-recitativo* has dissonance and occasional dramatic moments before the lively, light footed *Allegro scherzando*, played with a lovely free touch and a playful little coda. Musial's fine phrasing clarifies the complex harmonies and finely coloured textures of the concluding *Molto allegro quasi presto*.

Frederic Mompou's *Canción y danza No. 1* brings a leisurely pace, revealing a lovely theme with this pianist's phrasing and rhythmic playing bringing this piece alive. How Musial shapes and colours the phrases of *Canción y danza No. 6*, gently taking us through this languid, sultry music. When the music gains in tempo in the last section, it is Iberian panache.

To conclude this disc we return to **Ginastera**, his **Suite de Danzas Criollas**. *Adagietto pianissimo*, a lovely, languid piece, is finely judged. The fiery *Allegro rustico* is full of intoxicating rhythms and in the *Allegretto cantabile* Musial provides a lovely unending melodic flow. *Calmo e poetico* is full of atmosphere with its strange, slow dance rhythm played with such sensitive understanding. The stronger rhythms of the concluding *Scherzando-Coda: Presto ed energico* provide a brilliant, dynamic end to this fine recital.

There are excellent booklet notes by the pianist.

Posted by Bruce Reader at 09:41

 +1 Recommend this on Google

[Donate ▶](#)
[Television ▼](#)
[Radio ▼](#)
[Community Impact](#)
[Support WGBH ▼](#)
[News](#)
[Food & Wine](#)
[Home & Travel](#)
[Classical Music](#)
[Arts](#)
[Kids](#)
[Science](#)
[History](#)

Katarzyna Musial: Come Dance With Me

CLASSICAL MUSIC/99.5 ▶ CD OF THE WEEK

 Share: [f](#) [my](#) [g](#) [t](#) [+](#) more

July 21, 2014

Pianist Katarzyna Musial invites listeners to "Come Dance With Me" as she explores dances from around the globe.

Polish-Canadian pianist Katarzyna Musial's "Come Dance With Me" is an invitation to a unique and global rhythmic journey full of literal and figurative twists.

In a rich and varied program, she presents 28 different dances—musical snapshots of various folklores and cultures imbued with her own style and panache. The album itself dances with showcases from Argentinian, Andalusian, French, Cuban, Catalonian, Québécois, Polish, and American composers, and viscerally transports listeners around the world, and home again.

Pianist Katarzyna Musial

With several world tours under her belt, the Steinway artist has crafted an album that combines what the Chicago Classical Review has called "major talent" and "astounding technique" with a genuine exuberance, creating a global musical experience that is nothing short of action packed.

It is clear from the sheer variety of selections, and the joy with which she explores them, that Musial has an instinct for music that cherishes formal categories, boundaries, and cultural identities while transcending them. "Come Dance With Me" transitions seamlessly between the outgoing and flamboyant music of Ginastera or Lecuona, and the more contemplative pieces of Olivier Messiaen in a wonderful, if surprising, conversation.

For more information about Katarzyna Musial's *Come Dance With Me*, visit [Amazon](#), and listen for selections all week on 99.5 WCRB.

[LEARN MORE AND SEE VIDEO](#)

WCRB Programs

[Boston Symphony Orchestra](#)
[Keith's Classical Corner](#)
[The Bach Hour](#)
[Classical Performance Podcast](#)

[More programs](#)

Follow WCRB

WCRB Notes

[Sign Up ▶](#)

WGBH iPhone App

Tune in to WCRB 99.5 anytime, anywhere, with your iPhone.

[Download the app from iTunes](#)

Meridian releases an imaginative dance-inspired recording by Katarzyna Musiał

from Katarzyna Musiał's Web site

Stephen Smoliar
Classical Music Examiner

July 9, 2014

At the beginning of this year, the British Meridian label released a solo recording of Polish-Canadian pianist Katarzyna Musiał entitled ***Come Dance With Me***. This is a diverse program of selections composed relatively early in the twentieth century by composers from both Europe and the Americas. Not all of the compositions are, strictly speaking, dance music; but they are all characterized by an energetic sense of rhythm. The selections that are not explicitly dances could easily inspire an imaginative choreographer.

The entire album is framed by the Argentine composer Alberto Ginastera. It begins with the three dances of his Opus 2 *Danzas Argentinas* and concludes with his suite of five Creole dances. Most of the pieces that are not dances are preludes. These include the first and last of the eight preludes that Olivier Messiaen composed in 1928 (his earliest works for piano), "Prélude romantiques" by the Quebecois pianist André Mathieu, the last of American George Gershwin's three solo piano preludes, and Polish composer Henryk Górecki's Opus 1 set of four preludes, the latest work in the collection, having been composed in 1955, but significantly different from the meditative rhetoric associated with his more mature works, such as his third symphony. In addition the two dances provided by Spanish composer Federico Mompou come from his fifteen *Cançons i Danses* couplings, the first and the sixth. The remaining selections are two works by Ernesto Lecuona (the familiar "Malagueña" and "La Comparsa") and three short dances (two of which are mazurkas) by the Polish composer Zygmunt Stojowski.

Taken as a whole, this is an album of proficient execution that quickly engages the listener. The decision to begin and end with Ginastera was particularly suitable, since his imaginative approaches to rhythm, in which he brings his own twists to traditional patterns, quickly draw the attention of serious listener. Equally engaging is the way in which Musiał alternates composers of distinctively different cultural backgrounds.

A ROMANTIC MASTER REDISCOVERED: ZYGMUNT STOJOWSKI

This is a portrait of the composer Zygmunt Stojowski, who was admired by Brahms, Tchaikovsky, Paderewski, Enescu, Heifetz and many more leading musicians of his day for his colorful, romantic and sometimes exotic music - now being revived in international recordings and performances after a century of neglect.

For this two hour documentary, the WFMT Radio Network has captured the memories of Zygmunt Stojowski's two remaining sons, Alfred and Henry, who, with Stojowski's biographer Joseph Herter, the acclaimed young Polish conductor Lukasz Borowicz, the distinguished pianist Jonathan Plowright, the brilliant young pianist Katarzyna Musial, and the distinguished Professor of the Arts at Roosevelt University's Chicago College of Performing Arts Henry Fogel, reveal the composer's prestigious life-story and unfold the creative imagination and musical inventiveness of his symphonic, choral, concerto, and solo instrumental and vocal output.

Music featured includes:

Orchestral works: Symphony No 1; Suite for Orchestra

Cantatas: Le Printemps, Prayer for Poland

Concertos: Piano Concerto No 1; Piano Concerto No 2; Rhapsodie Symphonique for Piano and Orchestra

Piano solo works: Chants d'amour; Romance Orientale; Caprice Orientale; Aspirations; Variations and Fugue on an Original Theme

Sonatas: Violin Sonata No 2;;Cello Sonata

Songs: Speak Once Again; If You Were The Lake; Farewell

This 2-hour special will be available beginning September 1, 2012 and broadcasters will have 2 plays before August 31, 2013.

For more information about this free special, please contact

Tony Macaluso at (773) 279-2114, email: tmacaluso@wfmt.com

or Carol Martinez at (773) 279-2112, email: cmartinez@wfmt.com

Program Schedule

THURS. 16 MAY 2002

Seven pianists from Poland 'invade' Aptos

By RICHARD LYNDE

REGISTER-PAJARONIAN MUSIC REVIEWER

Last Saturday evening at the new Resurrection Catholic Church in Aptos, seven pianists visiting from Poland, led by local favorite Pawel Skrzypek, presented an evening of mostly Chopin music on parishioner and music patron Bud Kretschmer's six-foot-four 1914 Steinway grand. It was a grand evening for pianophiles, to listen to different interpretations of mostly familiar works.

Dr. Skrzypek and his wife Zofia Antes had just come from an intense ten-day workshop in Nevada with their five students. Appropriately titled the "Gold Country Piano Institute," this now twice-yearly event is a unique opportunity for international students to travel to our Mother Lode, seeking improvement to their playing that may later strike gold in the form of a competition medal.

Katarzyna Musial exuded confidence with her performance of three of the Nine Preludes by Olivier Messaien (1908-1992), the baffling French composer who some have considered almost as great as Debussy. These works, like all of Messaien's, have a spacy, religious feel, and alternate between a floating trance and tremendous percussion, yet still sound modern.

Musial's blazing technique on this difficult work could have been recorded and marketed — a dem-

onstration of why she won the Alban Berg award in Vienna in 2000.

It was fitting that Maestro Skrzypek himself take to the keyboard as a finale to the sequence of his and Mme. Antes-Skrzypek's five stellar students. This local favorite who has given so many fine performances and master classes demonstrated once again his mastery of Chopin, in whose music he specializes. We heard the big Ballade in G Minor, done in a probing and powerful manner that taxed the resources of the grand but small instrument. Skrzypek rendition of the Nocturne in D Flat Major gave the audience a quiet close to the evening.

But wait! There was an encore for the pianists last Sunday. John Orlando treated our seven visitors and himself to a cruise aboard the "Chardonnay" — a perfect way to spend the day on Monterey Bay.

Teatro di Marcello

Il piano della Musial per le note di Chopin

La pianista
Katarzyna
Musial
questa sera
in concerto
al Teatro
di Marcello

Prosegue la rassegna Notti romane al Teatro di Marcello, organizzata dall'associazione il Tempio, che con imperturbabile cadenza quotidiana unisce gli appuntamenti musicali alla visita guidata al Parco Archeologico ai piedi del Campidoglio. Stasera è il turno di Katarzyna Musial, giovane pianista canadese di origini polacche premiata in importanti concorsi tra Nord America e Europa. Dopo una prima parte interamente dedicata a Chopin, oggetto anche della sua ultima fatica discografica, con la Seconda Ballata e una scelta di Studi, Preludi, Valzer, Mazurche e Notturni, la Musial affronterà alcune schegge di repertorio novecentesco: due Preludi di Messiaen, *Bukoliki* del conterraneo Lutoslawski, per concludere con le brillanti e ritmate *Danzas argentinas* di Ginastera.

(giovanni d'alò)

Teatro di Marcello Via del Teatro di Marcello 44,
ore 20.30. Biglietti: 21 euro. Info: 348-
7804314

© RIPRODUZIONE RISERVATA

舞动在黑白琴键之间的红色精灵

专访波兰钢琴家卡塔日娜·穆夏勒

文：竹由

波兰是一个人才辈出、文化发达的国度。除了我们熟知的已故音乐大师肖邦，在当今古典乐坛，一位钢琴界的新星活跃于北美、欧洲和亚洲的舞台。她就是卡塔日娜·穆夏勒（Katarzyna Musiał）。才华横溢的波兰钢琴家穆夏勒在2011年纽约Bradshaw & Buono国际钢琴比赛获得第一名，还曾赢得波兰克里斯托夫·潘德雷茨基国际现代室内乐比赛、加拿大凯米克钢琴比赛，而且还因其精深音乐造诣获得维也纳的“阿尔班·伯格杰出音乐成就奖”和蒙特利尔音乐家最高荣誉“卓越演奏奖”。有着丰富的钢琴独奏和室内乐演出阅历的穆夏勒的演奏曾受到《纽约音乐评论》的高度评价：“带给人们最纯美的愉悦……动人心弦……生动细腻……兼具情感的深度和音色的和谐”。

穆夏勒曾亮相意大利卡萨马利国际音乐节、加利福尼亚金域钢琴学院音乐节、法国维耶罗茨20世纪钢琴节、布拉格夏季国际音乐节、巴黎国际音乐节、以及维也纳、布达佩斯和巴黎国际夏季音乐学院庆典。她经常演出的重要音乐厅包括华沙国立爱乐大厅、温哥华中心、多伦多伊莎贝尔·巴德剧院、蒙特利尔波拉克音乐厅和纽约威尔逊独奏厅等。今年她的巡演来到了中国，在北京我们见到了她，风趣幽默的谈吐，才思敏捷的头脑，在她的身上，我们看到了一位钢琴家必须具备的文化修养与音乐内涵。

INTERVIEW | 专访

记者：您从今年5月15日到26日的音乐会旅程贯穿中国的南北，从上海、宁波到北京、天津等6个城市，据我所知这已经是您第三次到中国演出，与之前两次相比，这次旅程有什么特别之处么？

穆夏勒：无论是以往的经历还是这次的旅程都是令人难忘的，我始终很享受我的中国之旅，能在这里举办音乐会也充满愉快。这里的人们都非常友善，也对我的演奏给予了普遍的认可。这次旅程中我感到的唯一特别之处，就是人们问了我很多问题关于作曲家和钢琴演奏的专业问题，这也让我坚信中国听众对西方古典音乐的了解程度一直以极高的速度加深。

记者：这次的音乐会中，您选择了肖邦的作品、图里纳和莱库纳的舞曲，还有穆索尔斯基的《图画展览会》，毫无疑问，选择这些作品都是源于您的喜爱，那么对于它们您有什么特别的理解与感触？

穆夏勒：我总是不停尝试通过自己演奏的作品创造一些有趣的主题和关联。这次巡演的曲目中我首先选择了来自我祖国——波兰的作曲家肖邦的作品，作为合适的开场。之后我选择了图里纳充满西班牙风格的《吉普赛舞曲》和古巴作曲家莱库纳的两首最知名的作品。

穆索尔斯基的《图画展览会》像是一块调色板，给予了演奏者无限的探索空间和诠释可能。这部不朽的杰作仿佛一次真正的游览旅程，通过钢琴家的触键和力度变化展现不同的情感色彩。这也是我喜欢挑战这部作品的原因。

记者：从1998年发行第一张专辑到2010年，您共录制了5张唱片。在这5张唱片中我们发现3张都收录了肖邦的作品。作为同样来自波兰的音乐家，您心中对于他的音乐有着怎样的理解与看法。

穆夏勒：肖邦永远是距离我内心最近的音乐家，在我的成长经历中始终有着他的音乐陪伴。这当然也饱含着浓郁的乡愁，我甚至觉得我几年前移居加拿大时的思绪与青年时代的肖邦移居法国有着相似的地方。我想这样的体验也能够让我更好地理解他的音乐。然而，肖邦的音乐也能引发每个人心中最深处的共鸣，尽管他是波兰人，但是他在全世界范围内的影响力或许超过其他任何一位音乐家。

记者：在您的专辑中除了肖邦的作品，还有维托尔·鲁托斯拉夫斯基和席曼诺夫斯基的作品。我们不难发现您对祖国的音乐作品有很深厚的情结，并且不断在国际舞台上推广和传播波兰的音乐作品。

● 穆夏勒的新专辑今秋即将发行，敬请关注www.meridian-records.co.uk

穆夏勒：是的，我对波兰的文化有着强烈的认同感并且力图将波兰作曲家多样的音乐语言展现给听众。我常常演奏20世纪波兰作曲家的音乐作品，比如席曼诺夫斯基、鲁托斯拉夫斯基和戈莱茨基等等。自从从我搬到加拿大到现在，我已经成了半个加拿大人，因此我也会演奏加拿大作曲家的作品。

记者：在2013年的秋天，您的新专辑《与我共舞》即将由Meridian Records发行，其中也收录了鲁托斯拉夫斯基、戈莱茨基和图里纳等作曲家的作品，能介绍一下这张专辑吗？

穆夏勒：我的新专辑《与我共舞》预计在今年秋天由Meridian Records公司向全球发行。这是我用两年时间完成的一个与众不同的录音。我希望这些与众不同的曲目能够赢得那些喜爱动感、充满活力的音乐的年轻人。在这张专辑中，我试图展示钢琴与舞蹈有着怎样的联系。这里的每一部作品都拥有独特的语言风格，是多种情感的集中表现。音乐始终与身体相关，耳朵接收到的音符所触发的感受与肢体语言传达的一样。关于这张专辑的更多细节，可以到Meridian Records的官网去进一步了解。

Wyjazd z kraju nie wystarczy. Trzeba o siebie walczyć.

60 | SOLÓWKA | PRESTO | WRZESIEŃ-LISTOPAD

Jak z dzisiejszej perspektywy ocenia Pani swoje porażki w Kanadzie?

W moim życiu wiele spraw wydarzyło się dzięki tak zwanym przypadkom. W naszej rodzinie nie było tradycji muzycznych i posłałam do szkoły muzycznej tylko dlatego, że był wtedy zwyczaj szukania dzieci o uzdolnieniach muzycznych w przedszkolach, a ponadto ogromna podstawowa szkoła rejonowa i nauka na zmiany nie zachęcały. Kolejny zbieg okoliczności to spotkanie byłej zawodniczki i trenerki, która została naszą sąsiadką i w konsekwencji moje zaangażowanie w akrobatykę sportową. Ta przygoda trwała prawie 10 lat. Gimnastyka była moją drugą miłością poza muzyką. Te dwie dyscypliny układały moją dzieciństwo i okres liceum. Gdy dostałam się na Akademię Muzyczną w Krakowie, życie samo zweryfikowało wybór pasji. Przygoda z Kanadą zaczęła się po ukończeniu Akademii, mimo że wcale nie planowałam wyjazdu za ocean. I znowu zadecydował przypadek, a był nim wyjazd na kurs mistrzowski do Kalifornii organizowany przez Gold Country Piano Instytut, gdzie poznałam Prof. Lee Kum Singa. To on zaproponował mi studia poddyplomowe w Vancouver. Patrząc na to z dzisiejszej perspektywy, wyjazd do Kanady dał mi zupełnie inne spojrzenie na świat i umożliwił dalszy rozwój jako człowieka i muzyka.

Dlaczego Kanada a nie Stany Zjednoczone?

Po ukończeniu Vancouver Music Academy chciałam być bliżej Nowego Yorku, a nawet rozważałam możliwość kolejnych studiów w tym kuszącym mieście, ale zarządzenie losu pchnęło mnie do Montrealu, gdzie kontynuowałam kształcenie na Uniwersytecie Concordia i gdzie obecnie rezyduję. Myślę, że oprócz ważnych dla mnie osób, które spotkałam na swej drodze, miały znaczenie także kwestie bardziej przyziemne, jak wizy, papiery emigracyjne. To wtedy zaczęłam już starać się o stały pobyt w Kanadzie.

„W czasie studiów w Krakowie wydawało mi się, że po wygraniu konkursu lub dzięki wyróżniającym stopniom kariery sama przyjdzie. Wyjazd z kraju pokazał mi, że nie wystarczą konkursy czy koncert w Carnegie Hall, aby ciągle dzwonił telefon. Każdy sukces trzeba przekuć w kolejny.”

62 | SOLÓWKA | PRESTO | WRZESIEŃ-LISTOPAD

„Przebywając za granicą zobaczyłam, że bez promocji przy tak dużym nasyceniu rynku bardzo trudno zaistnieć. Tutaj nawet wielkie gwiazdy inwestują w reklamę, agentów i PR.”

te przeze mnie ryzyko nagrania nietypowej płyty się opłaciło i mogę ją nazwać sukcesem. W Polsce pobrał na płytę objęła Telewizja Katowice.

W Polsce coraz częściej artyści nagrywają „płyty-da” – do czytania książek, wypicia dobrego wina z przyjaciółmi. Ich ambicją jest raczej odkrycie przed słuchaczem kawałka nieznanego muzycznego świata i pokazanie muzyki, której słucha się z przyjemnością. Czy podobnie było w Kanadzie?

Tendencje są różne, z przewagą do nagrywania sprawdzonych standardów albo utworów jednego lub kilku znanych kompozytorów, czy też płyt tematycznych. Drugi trend to pokazanie kompozytorów nieznanymi, nigdy nienagrywanymi.

Najważniejsze kanadyjskie nazwiska, które musisz znać:

Jeden z najsłynniejszych pianistów Glenn Gould
Pianści Marc-André Hamelin i Louis Lortie
Skrzypkowie Angèle Dubeau i James Ehnes
Wiolonczelista David Haimowitz
Fleciści Timothy Hutchins
Tenor Thomas Bernard Heppner
Kompozytorzy Raymond Murray Schafer i Robert Morris Atkin
I jeden z bardziej znanych obecnie na światowych scenach młody dyrygent – Yannick Nézet-Séguin.

Polecła Katarzyna Musiał

Czy zostając w Polsce nie osiągnęłaby Pani sukcesu? Jak to właściwie jest? Czy Ameryka to faktycznie okno na wielki świat?

Trudno jest mi jednoznacznie na to pytanie odpowiedzieć, gdyż nie wiem do końca, jak wyglądałoby moje życie, gdyby nigdy nie wyjechała z Polski. Natomiast na pewno spotkałam wielu znakomych muzyków, dzięki którym mogłam doskonalić swój warsztat pianistyczny i zdobywać wiedzę. Oprócz tego nauczyłam się otwartości na różne kultury, różnych ludzi, elastyczności myślenia, dostosowywania się do nieprzewidywanych sytuacji, także radzenia sobie z trudnościami i w biznesie muzycznym. Na pewno dało mi to też możliwość do zaprezentowania się w wielu miejscach. Ale sam wyjazd z kraju nie wystarczy. Trzeba o siebie walczyć i niejednokrotnie pokonywać trudności związane z byciem obcokrajowcem. Osoba z innego kraju nie jest traktowana tak samo, jak obywatela Kanady i musi zrobić o wiele więcej, aby zdobyć uznanie. Jeśli natomiast uda się jej udowodnić swoją wartość i unikalność, wiele drzwi może się otworzyć. Jest to niekończąca się droga, na której nieustannie pojawiają się nowe wyzwania, ale i możliwości odkrywania siebie na nowo. W czasie studiów w Krakowie wydawało mi się, że po wygraniu konkursu lub dzięki wyróżniającym stopniom kariery sama przyjdzie. Wyjazd z kraju pokazał mi, że nie wystarczą konkursy czy koncert w Carnegie Hall, aby ciągle dzwonił telefon. Każdy sukces trzeba przekuć w kolejny.

Jak wygląda życie koncertowe w Kanadzie?

Jest kilka dużych miast: Toronto, Montreal, Vancouver, Ottawa, Quebec, w których są znane ośrodki kulturalne i bogaty wachlarz wydarzeń, ale Kanada ma tylko 35 mln ludzi, więc stosunkowo niewiele jak na tak wielki kraj. W Stanach Zjednoczonych jest tych ośrodków i potencjalnych słuchaczy dużo, dużo

więcej, dlatego kanadyjscy artyści wiele podróżują. Najważniejsze sale koncertowe to m. in. Place des Arts w Montrealu, Roy Thomson Hall w Toronto, National Art Center w Ottawie.

A jaki jest kanadyjski miłośnik muzyki klasycznej?

Jest podobny jak w Polsce. Tak jak wszędzie na świecie muzyka klasyczna ma więcej miłośników wśród starszego pokolenia. Natomiast w Kanadzie jest wiele prowadzonych bardzo energicznie akcji zachęcania młodych do brania udziału w koncertach. Proponuje się ciekawe programy, darmowe koncerty i zaprasza do współpracy artystów uprawiających różne rodzaje muzyki. Sama jestem członkiem zarządu Młodych Ambasadorów Montealeksiej Orkiestry Symfonicznej, których zadaniem jest organizowanie najróżniejszych przedsięwzięć mających na celu pokazanie, że muzyka klasyczna wiele oferuje młodym ludziom zrywającym w świecie opo-
nowianym przez hałas i chaos informacyjny, media i nieustające bombardowanie dźwiękami tzw. muzyki popularnej.

Czy młodzi grają – nawet amatorsko – na instrumentach?

Jestem pod wrażeniem ilości pełnych entuzjazmu muzyków-amatorów w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych. Tworzą orkiestry, chóry, zespoły kameralne i są bardzo aktywni w organizowaniu koncertów, seminariów, itp. Tutaj nie ma, tak jak u nas, państwowych szkół muzycznych połączonych z ogólną edukacją, więc często dzieci biorą lekcje prywatne lub w prywatnych szkołach muzycznych, ale są to zajęci-
a dodatkowe, pozalekcyjne. Gdy są zdolne i wytrwale, to kontynuują naukę w konserwatorium.

Wydawała Pani płytę – Come dance with me – tytuł jest zadziorny, czy zawartość płyty także?

To jest zdecydowanie moja najbardziej osobista płyta z repertuarem, który wybrałam, sugerując się moją fascynacją ruchem, tańcem, rytmem i oryginalnością utworów. Przy okazji odezwała się tu moja przeszłość gimnastyczna. Tytuł jest zaproszeniem do tańca, ale i do posłuchania. Może niektórych zdziwi, że na płycie znajdują się też utwory nie do końca tańeczne, ale wnoszą one zmianę nastroju i dają wytchnienie przed kolejną taneczną karuzelą. Sama przygotowałam również opisy wprowadzające do

61

Katarzyna Musiał

Urodzona w Bielsku-Białej

Wykstałenie, muzyczne wyższe i poddyplomowe
Główne nagrody, wyróżnienia: m.in. I nagroda na Bradshaw & Buono International Piano Competition (Nowy Jork), III nagroda na III Międzynarodowego Konkursu Współczesnej Muzyki Kameralnej im. Krzysztofa Pendereckiego (Kraków), Nagroda im. Albana Berga przyznana za najlepsze wykonanie jego utworów (Wiedeń)
Aktywność zawodowa: pianistka koncertująca, działalność pedagogiczna, organizacja koncertów i wydarzeń muzycznych
Hobby: narty, taniec, gimnastyka, joga, sztuki piękne, teatr, psychologia

utworów, gdyż każdy z nich jest mi jakoś bliski i chciałam pokazać moje spojrzenie, a nie tylko sformułować suchą notkę. Ponadto jest to trochę moja historia, historia kogoś, kto dużo podróżuje, stąd na płycie znalazły się dzieła aż 9 kompozytorów z różnych stron świata. Cięższą się, że płyta jest bardzo dobrze odbierana, szczególnie w Stanach Zjednoczonych, gdzie była i jest grana w ponad stu stacjach radiowych. Podję-

63

Wiem czym oprócz muzyki żyje pianistka aktywnie koncertująca?

Na pewno odskocznią jest ruch fizyczny: kocham narty, taniec, jogę, jeśli tylko mogę wybieram się na wycieczki w góry. Przyroda jest w Kanadzie niezwykła, wręcz niesamowita! Staram się też spotykać ze znajomymi. I lubię balet, operę, teatr...

Czy często wraca Pani do Polski? A może – już Pani tu tylko przyjeżdża, a wraca do Kanady?

Jestem w Polsce przynajmniej dwa razy w roku. Tak naprawdę czuję, że cały świat jest moim domem, ale Polska zawsze będzie na pierwszym miejscu. Tu są moje korzenie i rodzina.

A kiedy możemy się Pani spodziewać w Polsce?

Już w październiku na Festiwalu Kompozytorów Polskich w Bielsku-Białej i potem w listopadzie na Festiwalu lubiaei Cantus w Nowym Sączu. Wszystkich czytelników Presto serdecznie zapraszam! Więcej informacji można znaleźć na mojej stronie internetowej – www.pianist.pl

A jakie ważniejsze przedsięwzięcia czekają na Panią w przyszłym roku?

Poza koncertowaniem i prowadzeniem kursów mistrzowskich postanowiłam się sprawdzić jako organizator i planuję festiwal w Montrealu, mający na celu wspieranie kobiet związanych z muzyką. Proszę się zastanowić ile nazwisk znanych dyrygentek czy kompozytorek potrafimy wymienić? Niestety, nie tak wiele, dlatego chcę zorganizować wydarzenie, które będzie celebrować i podkreślać wkład i znaczenie kobiet w muzyce, kobiet różnych narodowości i o wielorakich zainteresowaniach muzycznych.

Katarzyna Musiał o swoim festiwalu w Montrealu:

„Ile nazwisk znanych dyrygentek czy kompozytorek potrafimy wymienić? Niestety, nie tak wiele, dlatego chcę zorganizować wydarzenie, które będzie celebrować i podkreślać wkład i znaczenie kobiet w muzyce, kobiet różnych narodowości i o wielorakich zainteresowaniach muzycznych.”

momentem i odrobina, a może i sporo szczęścia. Warto więc mu pomóc.

Często spotykam się z opinią, że muzycy żyją tylko muzyką, bo jest zaborczą, zmusza do wielogodzinnych ćwiczeń. Czy czegoś musiała się Pani wyrzec dla muzyki?

Często człowiek jest tak pochłonięty kolejnymi zadaniami, przygotowaniem nowego repertuaru i wieloma innymi wyzwaniami, że życie rodzinne i towarzyskie na tym niewątpliwie trochę cierpi. Jest to profesja, która może być trudna do pogodzenia z codziennym, normalnym życiem, ale myślę, że przy odrobinie szczęścia i zdolności do kompromisu wszystko jest możliwe.

Jaka płytę kupić?

97

Jaka płytę kupić?

i chorału, tworzy zgrabną, zamkniętą artystycznie i wykonawczo całość.

Wspaniała, sześcioczęściowa kantata na wtorek wielkanocny o aktualnym przesłaniu Jesu, schenk uns deinen Frieden, luźniej związanego z Gdańskiem J. Th. Roemhildta, z rozbieganym tutti, ujmującymi melodyjnymi i nastrojowością ariami na każdy głos solowy oraz pomysłowym finałowym chórem, bez szkody dla wzniosłości muzyki obywatelskiej bez trąbek, kotłów i recytatywów.

Międzynarodowa obsada solistów o wyczuciu stylu, wyrazistej dykcji, nienagannie współpracująca ze sobą oraz zespołem instrumentalnym – Heike Heilmann (wzorowy sopran giętko prowadzący frazę), Ewa Zeuner (alt; bardzo przyjemna, matowa barwa i niezbyt głęboka, nieoperowa na szczycie wibracja), Virgil Hartinger (ekspresyjny, sugestywny tenor; niezwykle pewna technika wokalna, znakomite recytatywy, zbyt wyraźnie artykułuje głoski twarde bezdźwięczne – zwłaszcza „t”), Marek Rzepka (bas, świadomie operuje środkami ekspresji) doskonale sprawdza się w muzyce barokowej. Słowa pochwały należą się zespołowi instrumentalnemu – zgranemu, sprawnemu, wyczuwającemu intencje solistów. Niemającej słabych stron gry smyczków, grupy continuo, jak i sekcji dętej, np. lśniących blaskiem trąbek, słucha się z przyjemnością. Świetnie wypadły liczne sola obojów. Szesnastoosobowy chór śpiewa w sposób pewny, zrównoważony, czyści. Nie skanduje, nie forsuje brzmienia.

W mistrzowsko wykonanych utworach zwracają uwagę precyzja zamysłu wykonawczego, kreowanie obrazów muzycznych, rozmach, pewność i swoboda. Proporcje pomiędzy poszczególnymi grupami wykonawczymi pozostają właściwe. Andrzej Mikołaj Szadejko kolejną płytę może zaliczyć do udanych.

Bardzo długi, bo aż siedmiosobowy pogłos wnętrza Kościoła św. Trójcy w Gdańsku organiczna czytelność artyku-

lacyjną i wyrazistość szczegółów w dynamice forte oraz szybkich tempach, sprzyja podniosłości atmosfery.

Można by kręcić nosem, że nagrane utwory to nie dzieła twórców pierwszej rangi, ale te są powielane w dyskach, setkach nagrań. Kulturowanie lokalnych, wielowiekowych tradycji stanowi wartość samą w sobie, a wyszukiwanie, wykonywanie i słuchanie nowych – starych/zapomnianych dzieł to akt fascynujący jak odkrywanie Ameryki oraz własnej tożsamości i przeszłości kulturowej.

W przypadku recenzowanej płyty, jak i poprzednich z tej serii, nie sprawdza się przysłowie „Cudze chwalicie...”. Ta przepiękna muzyka godna największych, najwspanialszych świąt.

Gdańskie Królestwo Kantat – Kantaty Wielkanocne w zbiorach PAN Biblioteki Gdańskiej, soliści, Goldberg Baroque Ensemble, kier. Andrzej Mikołaj Szadejko, Sartori Records 2013 r. Bogusław Rottermund

Katarzyna Musiał „Come dance with me”/Meridian

Najnowsza płyta polsko-kanadyjskiej pianistki, która ukazała się nakładem wytwórni Meridian, stanowi wiązanek ciekawie dobranych utworów, których wspólnym mianownikiem jest taneczność. Jak w przedmowie płyty pisał pianista, ręce pianisty wpadają w trans i poruszają się w rytmie, niczym nogi tancerza: stepują, tupią i skaczą. Wybrane przez Katarzynę Musiał utwory pochodzą z pierwszej połowy XX w., kiedy w muzyce współczesnej zakwestionowano zdobycze

tradycji i sięgano po nowe techniki tworzenia. Dominantę stanowią synkopowane kompozycje południowoamerykańskie, kubańskie i hiszpańskie (Alberto Ginastera, Ernesto Lecuona, Joaquina Turiny i Frederica Mompou), ale nie brak odniesień do twórczości „rdzennie” europejskiej: Oliviera Messaïena i rdzennie polskiej (Zygmunta Stojowskiego, Henryka Mikołaja Góreckiego).

Płytę otwierają i zamykają argentyńskie dzieła Ginastera. Na początku słyszymy 3 Danzas Argentinas Op. 2, z których skrajne, żywo urytmizowane: Danza del viejo boyero i Danza del gaucho matrero wykonane są precyzyjnie, choć z charakterystycznym dla gry Musiał opanowaniem. Środkowe Danza de la moza donosa, pianistka gra z charakterystycznym rubatem na kreskach taktowych.

W kończącej płytę, pięciostopowej Suite de Danzas Criollas przeważają fragmenty liryczne. Suite otwiera nastrojowe Adagietto pianissimo, a w jej środku znajduje się Allegretto cantabile. Szczególnie udane interpretacyjnie jest wykonane Calmo e poetico oraz kończąca płytę, żwawe Scherzando-Coda. Presto ed energico, eksponujące zarówno nieregularność rytmiczną motywów, jak i zaznaczone ściśle w tekście akcenty.

Udaną wizytówką pianistki są Danzas Gitanas Turiny z op. 55, w których udało się przedstawić pięć różnych obrazów scenarii emocjonalnej. Najbardziej podobały mi się: mroczna Zombra, impresjonistyczne Generalife i Sacro-monte, stanowiące dźwiękowy obraz uroczystości religijnych, jakie odbywają się w Andaluzji. Pianistka włożyła wiele wysiłku w przygotowanie i interpretację utworów Ernesto Lecuina, uznanego za kubańskiego Gershwi (La Comparsa i Malaguena).

Ciekawym przeciwstawieniem nurtu „behawioralnego” są na płycie dwa pastelowe Preludia Messaïena „La Colombe” (Gołębicą) i finałowe preludium cyklu „Un reflet dans le vent” (Refleks w wietrze), szczególnie rozbudowane pod względem formy i skomplikowane

wane pianistycznie, wykazujące związki z Gershwinowską „Błękitną Rapsodią”. Romaniecznie brzmi Andre Mathieu („kanadyjskiego Mozarta”), Preludium romantique.

Odkryciem płyty są utwory Frederico Mompou, unikalnego ekspresjonisty katalońskiego, którego kompozycje obfitują w niepowtarzalny nastrój, oparty na folklorystycznej melodyce i wewnętrznym, pulsującym rytmie kontrpunktów. Musiał wykonała Mompou pięknym dźwiękiem, ze smakiem i zrozumieniem frazy muzycznej. Oba Canzion e Danza, No.1 i No.6 – poświęcone Arturowi Rubinsteinowi są perełkami płyty.

Jak na tym tle „nurtu tanecznego” wypadły utwory polskie? Vision de danse, Intermezzo-Mazurka i Mazurka fantaseja Stojowskiego, mimo iż pod względem harmonii i rytmiki wyjęte jakby z poprzedniej epoki, są atutem płyty. Same utwory zyskują, dzięki doskonałej artykulacji, rozplanowaniu głosów i naturalności narracji zaproponowanym przez pianistkę. Podobnie młodzieńcze Four Preludes op. 1 Góreckiego, które Musiał włączyła do płyty, mimo odmienności stylu, który nawiązuje do neoklasycyzmu, gestych klastrowych harmonii w łącznikach lirycznych i kontrastowej przeciwstawności agogiczno-dynamicznej, doskonale brzmią w zestawieniu z utworami np. argentyńskimi. Pianistka, pod względem pianistycznym, świetnie zrealizowała końcowe Molto allegro quasi presto.

Płyta „Come Dance with me”, mimo nieco pretensjonalnego tytułu, okazała się świetnym pomysłem muzycznym i interpretacyjnym. Taneczność, która stanowi jej rozpoznawalną genezę posiada wiele wymiarów stylistycznych i narodowościowych, a pianistka, legitymująca się dyplomem krakowskiej uczelni muzycznej i studiami u wybitnych profesorów, za jakich uważa się Lee Kum-Singa, czy Philipa Cohena, dzięki płycie zyskała własne miejsce w pianistyce światowej.

Ewa Skardowska
Katarzyna Musiał „Come dance with me”/Meridian

Katarzyna Musiał w Carnegie Hall

■ Boksera Tomasza Adamka i pianistkę Katarzynę Musiał łączy to, że oboje pochodzą z okolic Żywca (ja zresztą też). O Adamku wiemy już prawie wszystko, o Katarzynie Musiał niewiele albo zbyt mało. Z punktu widzenia promotora muszę przyznać, że drogę na Parnas tych dwoje górali ma niezwykle prawdziwą.

Janusz Sporek

Skupię się na pianistce. Wyjechała z Polski, aby kształcić się w Kanadzie. Najpierw w Vancouver, potem w Montrealu – i tak jest do dziś. Bywa sama sobie agentem, promotorem i... sponsorem. W Montrealu nie ma wiele polonijnych instytucji ani organizacji, które chciałyby zająć się polskim talentem. (A w Nowym Jorku są...?) Zagrała na koncertach podczas otwarcia igrzysk olimpijskich w Vancouver i sporo gra w Kanadzie.

DROGA DO CARNEGIE HALL

Ostatniej 12 miesięcy to nieprawdopodobny progres: kwiecień 2010 – Centrum Polsko-Słowiańskie w Nowym Jorku; październik – Fundacja Kościuszkowska, II nagroda w Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym Buono & Alexander Foundation; grudzień – Konsulat Generalny RP w Nowym Jorku; kwiecień 2011 – ponownie Fundacja Kościuszkowska i wreszcie maj 2011 – Weill Recital Hall w Carnegie Hall, koncert laureatów Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego, Fundacji Buono & Alexander. To już ósma edycja konkursu na koncie tej wielce zasłużonej dla wspierania młodych artystów fundacji. Tym razem nasza pianistka otrzymała I nagrodę i zaproszona została do koncertu laureatów na scenie marzeń wszystkich muzyków świata – Carnegie Hall. W ostatniej edycji tego konkursu wzięło udział ponad czterystu artystów z całego świata.

WPADKA MŁODZIUTKIEGO ARTYSTY

W niedzielę, 22 maja, w koncercie wieczornym wystąpiło dziesięciu pianistów. Oczywiście nie obyło się bez wpadek – na szczęście była tylko jedna. Otóż uhonorowano młodziutkiego pianistę z Nowego Jorku, trzecioklasistę Jaspiera Heymanna, który wygrał w kategorii dziecięcej. Jasper jest świetnym, jak na swój wiek, pianistą, ale odpowiedzialny za niego pedagog jest, niestety, kiepskim... taktikiem, przy całej wspaniałości pedagogicznych umiejętności. Otóż dał on swojemu podopiecznemu do zagrania pierwszą część "Sonaty Patetycznej" Beethovena. Błąd, który – gdyby miał miejsce w konkursie – mógłby zaszkodzić urazem młodego pianisty do fortepianu na całe życie. To dziecko nie miało szans na zagranie tego utworu. Wymagania techniczne kompletnie go przerosły i dziwi się, że ktoś zdecydował się tak skrzywdzić tego chłopca, którego wielkość – w moim odczuciu – polegała na tym, że nie zatrzymał się, mimo potwornej liczby błędów. Grał, jakby nigdy nic, co spowodowało,

że ludzie (w 90% nieznający zapisu nutowego tego dzieła) odebrali go jako świetnie grającego dziecka. Pamięć muzyczną natomiast ma wręcz genialną, bo trafiać po błędzie w dobrą, następną nutę to nie było jaka sztuka.

Cała reszta pianistów to już dojrzały artyści. Oczywiście poziom, jak zwykle w takim pokazie, musiał być zróżnicowany i bez trudu wyróżniłem Moye Chena z Pekinu, grającego "Rapsodię węgierską, nr 19" Liszta i "Taniec makabryczny" Saint-Saënsa w aranżacji Horowitza. Znakomity technicznie, pełen ekspresji i bez tych sztuczek z baletującymi rękami i wyginanym ciałem, które były udziałem wielu. Świetna była Min-Kuei Yang z Tajwanu w Sonacie nr 32 Beethovena. Absolutną ucztą duchową był występ małżeństwa Rosjan – Anny i Dimitrija Schelestów – zapowiedziany jako Schelest Piano Duo. Zagraли trzy utwory i wszystkie rewelacyjnie: "Sen nocy letniej" Mendelssohna, "Taniec słowiański" Dworzaka i uverturę z "Zemsty nie-topera" J. Straussa II. Poza wspinał się grą zachwycali urodą – młodzi, piękni, fantastyczni.

PORYWAJĄCY WYSTĘP NASZEJ RODACZKI

Tuż przed nimi na scenie pojawiła się Katarzyna Musiał i przyćmiła wszystko, co słyszałem do tego momentu. Przyćmiła... dźwiękiem, wdziękiem, piękną suknią i cudownym uśmiechem. Katarzyna, jako jedyna (poza Schelest Duo) nie "męczyła" się graniem. Ta trójka, oprócz znakomitego warsztatu, pokazała radość z muzykowania. Twarz naszej pianistki nie mogła nikogo oszukać. Bawiła się wszystkimi momentami lirycznymi i czarowała niesamowitą siłą fizyczną subtelnych palców i kobiecego ciała. Jako jedyna zagrała pięć utworów: dwa preludia Messiaena i trzy tańce argentyńskie Alberta Ginasteri. Preludia, jak sama nazwa wskazuje, były wstępem do tego, co działo się potem. Niewiarygodne synkopy, zmiany tempa, glissanda, szaleńcze tempo, zróżnicowana dynamika – od cichusieńkiego piano do zabijającego forte – a wszystko w fakturze akordowej przeplatanej lirycznymi melodyjkami, do których właśnie Kasia cudownie się uśmiechała.

Nie też dziwnego, że siedząca po mojej prawej stronie para Amerykanów, a i dwóch Azjatów przede mną, krzyknęli "wow!", kiedy nasza pianistka "wałnęła" ostatnią nutę w głębokich basach i uniosła rękę w górę na znak, że to już koniec. Ogromne brawa podziękowały naszej artystce.

Katarzyna Musiał podczas koncertu w Carnegie Hall

MISTRZYNI SPORTU I... FORTEPIANU

Katarzyna Musiał to rozmaitość zainteresowań i ciekawa przeszłość... sportowa: w młodości była wicemistrzynią Polski w gimnastyce akrobacyjnej, dziś jest instruktorką narciarstwa. Nie dziwi więc energia, z jaką zagrała te trzy niezwykle trudne utwory. Substancja kobieca natomiast pozwoliła jej oczarować publiczność preludiami, bo zgodnie stwierdzono w kuluarach, że dysponuje ona najpiękniejszym dźwiękiem spośród wszystkich dziesięciu laureatów. Potwierdził to też Cosmo Buono, założyciel fundacji,

pianista z wykształcenia, oraz pewien dyrygent z Arizony, którego dziesięcioletni syn studiuje w Juilliard School of Music kompozycję i jest uważany za cudowne dziecko.

Mimo zapowiedzi w telewizji i kilkakrotnie powtarzanej rozmowy z Katarzyną Musiał w Polskim Radiu 910 AM Polaków było na tym koncercie... czworo – troje moich przyjaciół i ja. A szkoda. Moja konkluzja jest, niestety, smutna: w Carnegie Hall można się nasłuchać języka chińskiego, rosyjskiego, oczywiście angielskiego, ale trudno o polski.

O Katarzynie Musiał na pewno jeszcze usłyszymy. Góralka z Żywca dopiero zaczyna ekspansję na sceny artystyczne Kanady i Stanów Zjednoczonych. Za tydzień gra w Montrealu z McGill Chamber Orchestra pod batutą maestro Borisa Brotta. W planach jej są też koncerty z Orchestre Symphonique de L'Isle i Orkiestrą Kameralną w Białymostku na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Jana Sebastiana Bacha. Jej nowe CD, wydane przez wytwórnię XXI-21, ukaże się na początku 2012 roku. ■

Foto: Marta Monko

Sukces za sukcesem

Mieszkająca w Kanadzie, urodzona w Bielsku-Białej pianistka Katarzyna Musiał debiutowała w Carnegie Hall jako zdobywczyni I nagrody w Bradshaw and Buono International Piano Competition. Tydzień później Katarzyna Musiał zagrała jako solistka z jedną z najbardziej prestiżowych kanadyjskich orkiestr kameralnych - McGill Chamber Orchestra pod batutą maestro Borissa Brota w Pollack Hall w Montrealu

MARIA ŚWIERCZEK

Katarzyna Musiał jest absolwentką Państwowej Szkoły Muzycznej w Bielsku-Białej, klasy mgr. Adama Podreza, i Akademii Muzycznej w Krakowie, klasy ad. Stefana Wojtasa. Do Kanady wyjechała, aby doskonalić swój warsztat pianistyczny pod kierunkiem profesora Lee Kum-Singa w Academy of Music w Vancouver, gdzie uzyskała Artist Diploma. Następnie już w Montrealu na Uniwersytecie Concordia otrzymała Diploma in Advanced Music Performance Studies w klasie profesorów Anny Szpilberg i Philipa Cohena.

Pianistka prowadzi bogate życie koncertowe jako solistka i z orkiestrami. Występowała m.in. na Olimpiadzie Zimowej w Vancouver, festiwalu Tempio w Rzymie, festiwalu Music in the Mountains w Kalifornii oraz w Filharmonii Narodowej w Warszawie. Ostatnio zagrała koncerty z Toronto Sinfonietta i Orchestre Symphonique de L'Isle.

Artystka jest laureatką m.in.: III Międzynarodowego Konkursu Współczesnej Muzyki Kameralnej im. Pendereckiego (Kraków), Kay Meek Competition (Vancouver), Nagrody Albana Berga przyznanej za najlepsze wykonanie jego utworów (Wiedeń) oraz nagrody Philip Cohen Award dla wyróżniającego się instrumentalisty (Montreal).

W kwietniu 2011 wzięła udział w Bradshaw and Buono International

TOMASZ PIKULA

Katarzynę Musiał zobaczyć można w najważniejszych miejscach koncertowych świata

nal Piano Competition, który organizowany jest w Nowym Jorku od 2003 roku i przeznaczony dla osób zainteresowanych profesjonalną karierą pianistyczną. Główną nagrodą w konkursie jest debiut w Carnegie Hall.

Katarzyna Musiał otrzymała I nagrodę i zagrała w finałowym koncercie, który odbył się 22 maja br. Podczas koncertu w Carnegie Hall jej grę określono jako „pełną intensywności i rzadko spotykanej wirtuozerii”. Cosmo Buono, dyrektor artystyczny konkursu, uznał pianistkę za „artystkę nie mającą sobie równych, jeśli chodzi o współczesny repertuar pianistyczny”.

„New York Concert Review” tak napisał o występie artystki w koncercie laureatów:

„... Katarzyna Musiał wykonała Preludia Oliviera Messiaena »Gołębic« i »Refleksje na wietrze«; pierwsze z nich to utwór delikatny jakby szmerzący, impresjonistycznie lśniący i migocący, a drugi - burzliwy i niespokojny. Kolejno zabrzmiały trzy tańce argentyńskie op. 2 Alberto Ginasteri: »Taniec starego kowboja«, »Taniec pięknej dziewczyny« i »Taniec aragoneckiego kowboja«. Jak mówią same tytuły, pierwszy z nich jest stanowczy i apodyktyczny, drugi melodyjny i pieszczotliwy, a trzeci żywiołowy, wirtuozowski z kaskadami dźwięków, cięż-

kimi akordami oraz glissandami biegnącymi przez całą klawiaturę. Artystka pokonała wszystkie te wyzwania znakomicie. Jej technika jest olśniewająca, dźwięk piękny, intensywny i pełen wyrazu, lecz nigdy ostry, bardzo różnicowany pod względem emocji, kolorystyki i szczegółu. Idiomaticzne rytmy i modulacje tańców wykonała jako coś całkowicie własnego i wykazała się w nich zarówno ognistym temperamentem, jak i śpiewnym liryzmem”.

Tydzień później w Montrealu Katarzyna Musiał wystąpiła z McGill Chamber Orchestra. Kolejny bardzo interesujący i niezwykle koncert, w czasie którego zabrano słuchaczy

w podróż muzyczną poprzez galerię dzieł plastycznych oddających nastroj muzyki, przedstawianych równocześnie na wielkim ekranie. W ten sposób bogactwo i ilustracyjność dźwięków nawiązujących do obrazów zostało wzmocnione przez przeżycie wizualne prezentowanych w czasie koncertu prac artystów z Uniwersytetu Concordia.

Program koncertu obejmował dwa bardzo wymagające utwory: najsłynniejsze dzieło Modesta Mussorgskiego »Obrazki z wystawy« w nowej aranżacji na fortepian i smyczki oraz »Cztery temperamenty« Paula Hindemitha. Ten wieczór zostanie przez wielu obecnych na nim słuchaczy zapamiętany jako wyjątkowo piękny i wzruszający, przede wszystkim za sprawą talentu i wirtuozerii artystki. Występ został nagrodzony owacjami na stojąco.

W wypełnionej sali Pollack Hall obecni byli między innymi Konsul Generalny RP w Montrealu Tadeusz Zieliński i Prezes Kongresu Polonii Kanadyjskiej w Quebecu Edward Sliż.

15 września artystka zagra także w Bielsku-Białej. Z towarzyszeniem Bielskiej Orkiestry Kameralnej wystąpi na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Jana Sebastiana Bacha. Natomiast na początku przyszłego roku ukaże się jej nowa płyta nagrywana z montrealską wytwórnią XXI-21.

Zapraszamy do odwiedzin oficjalnej strony Katarzyny Musiał: www.pianist.pl.

Wschodzące gwiazdy w konsulacie

Koncerty muzyczne w Konsulacie Generalnym, to już tradycja i to wspinała. Kiedyś były to comiesięczne recitale organizowane przez Fundację Chopinowską, prowadzoną przez cudownego, oddanego Chopinowi profesora Jana Gorbatego.

Niestety Profesor zmarł. Na szczęście konsulat od kilku lat raczy nas, w miarę systematycznie, uczciami duchowymi, zapraszając artystów z najwyższej półki, choć nie zawsze o wielkich, wyrobionych nazwiskach. I ta działalność jest niczym innym, jak promocją wschodzących gwiazd, o których głośno może być w przyszłości, może niedalekiej.

Na początku grudnia, w pięknych salach naszej placówki dyplomatycznej wystąpiła pianistka, której karierę obserwuję od pewnego czasu dosyć wnikliwie: występ na otwarciu olimpiady w Vancouver, koncerty w Kanadzie, gdzie mieszka, koncerty w Polsce, świetna kreacja w mojej serii chopinowskiej w Centrum Polsko Słowiańskim, na Greenpoincie, znakomity występ w Fundacji Chopinowskiej i wreszcie kolejny koncert właśnie w konsulacie.

Z przyjemnością przedstawiam Państwu Katarzynę Musiał.

Pierwsza część jej recitalu, to Chopin. Jakżeby inaczej. Obchodziliśmy przecież dwusetną rocznicę urodzin naszego muzycznego geniusza. Katarzyna Musiał uczciła to dwoma Walcami a-moll i f-moll, Balladą Nr. 2, F-dur, Op. 38, Nokturnem cis-moll, Op. 27, Nr. 1 i wreszcie Sonatą Nr. 2, h-moll, Op. 35.

Młoda pianistka ma mnóstwo energii i „pakuje” ją w swoje kreacje. Gra z ogromną lekkością pokonując chopinowskie „zawijasy” techniczne i ukazując całą paletę melodyki i harmonicznym niuansów tak wyraźnie cechujących muzykę Chopina. Wspomniany wyżej program artystka zagrała z ogromną finezją, natomiast Sonata, to był prawdziwy majstersztyk. Nie jest to utwór łatwy, ale problemów technicznych nie było widać, natomiast przeprowadzane tematy, modulacje, przetwor-

zenia tak czytelne i tak klarowne „zorganizowane”, że nie miałem wątpliwości, iż każda fraza, a nawet każda nuta była przez artystkę dokładnie przemyślana. Ta część recitalu zachwyła mnie dogłębnie. Artystka podbiła publiczność błyskotliwą wirtuozerią połączoną z niezwykłą wrażliwością brzmieniową jak i zwartą, przemyślaną interpretacją.

Zachwyła też publiczność, która zgromadziła pianistkę gorącą owacją. Po przerwie i zmianie kreacji Katarzyna Musiał przeniosła nas w świat muzyki całkowicie współczesnej: Olivier Messiaen, 1908-1992, Witold Lutosławski, 1913-1994 i najmłodszy z tych wielkich, ale też i żyjący najkrócej, Alberto Ginastera, 1916-1983r..

Świat współczesnej muzyki nie zawsze i nie dla wszystkich melomanów jest sympatyczny, ale już choćby to, że wymienieni kompozytorzy poszukiwali czegoś, co według nich miało przesunąć muzykę w inne sfery tonalności, rytmu, barwy, sprawa, że ten świat intryguje i wciąga. Preludia Messiaena były istotnie wstępem do następnych projekcji. Oczywiście nie są to utwory, w których widać najbardziej charakterystyczne cechy jego muzyki. Do największych kompozytorskich dokonań Messiaena należał, zaliczany także do najwspanialszych dzieł muzycznych XX wieku Quatuor pour la fin du temps (Kwartet na koniec czasu) skomponowany przez niego w czasie uwięzienia w niemieckim obozie jenieckim (Stalag VIII A w Zgorzelcu - wtedy Görlitz) w 1940 roku.

Pianistka budowała dramaturgię wieczoru znakomitym doбором repertuaru - po popreludiach, „Bukoliki” Lutosławskiego brzmiały jak perelki, ale też i dynamika tego utworu fantastycznie „podprowadzała” publiczność do fiesty, jaką artystka przygotowała na zakończenie wieczoru. Lutosławski w wykonaniu Katarzyny Musiał był tak śliczny i lekki, że czułem się, jakbym biegał po łące łapiąc motyle. Gdzieś mnie ta muzyka uniosła poza wzorzyste stropy konsulatu. Pianistka

Katarzyna Musiał

również zdawała się znajdować w innym świecie; na jej twarzy malowało się poważne skupienie, to znowu uśmiech kierowany w stronę muzyki. Zachwyła zwiewność i delikatność, z jaką palce artystki biegały po klawiaturze.

I wreszcie po raz kolejny w ciągu ostatnich dwóch miesięcy wysłuchałem „Tańców argentyńskich”, Alberto Ginastery. To fantastyczna część repertuaru Katarzyny Musiał. Ludowe motywy, synkopowane, bite, jak indiańskie bębny, porywające od pierwszej, do ostatniej nuty. Katarzyna Musiał czuje się w tym trzyczęściowym cyklu fantastycznie. Widać to w jej twarzy, w lekkości i łatwości wybijania oszałamiających rytmów. Wspaniałe zakończenie wieczoru. Katarzyna Musiał wykazała się ogromną spontanicznością w akcie odtwarzania muzyki, grając z wielką pasją i temperamentem.

Owacje na stojąco, które w końcu wysłuchały na artystce bis, a ona, po wyczer-

pującym recitalu zdecydowała się na... Etiudę Rewolucyjną, Fryderyka Chopina. I, muszę bez najmniejszej przesady stwierdzić, że było to jedno z najlepszych wykonanych tego utworu, jakie słyszałem. Katarzyna Musiał ukazała całą, niezwykle zróżnicowaną dynamikę słynnej Etiudy; porywające forte i niezwykle łagodne piano.

Długo trwały owacje, a potem artystka przez ponad godzinę rozmawiała z melomanami, rozdawała autografy i podpisywała płyty.

Wspaniały wieczór, oprócz muzyki wypełniony serdeczną gościnnością konsula Przemysława Balczerzyka i czarującym uśmiechem Ewy Zadroznej zajmującej się w nowojorskim konsulacie sprawami kultury, okraszony lampką wina, krakersami, serkiem i nad wyraz miłą Polonią.

Muzyka łagodzi obyczaje, ale... nie zacieraj pamięci.

Janusz Sporek

Urodę i talent młodej polskiej pianistki Katarzyny Musiał, rodowitej bielszczanki na stałe mieszkającej w Kanadzie, można było podziwiać podczas koncertu w żywieckim Starym Zamku.

Bielszczanka z Kanady w Żywcu

Pianistka na dziedzińcu

Katarzyna Musiał znana jest bardziej melomanom z szerokiego świata niż w rodzinnym kraju, nie mówiąc już o Podbeskidziu, gdzie piękna pianistka występuje wyjątkowo rzadko. Stąd żywiecki koncert, zorganizowany w sobotę, 31 lipca, był nie lada gratką dla miłośników muzyki fortepianowej, wykonywanej na najwyższym światowym poziomie. Słuchacze zgromadzeni na zamkowym dziedzińcu w to słoneczne popołudnie mogli wysłuchać zagranych z wielką pasją i uczuciem utworów Fryderyka Chopina, Witolda Lutosławskiego, Oliviera Messiaena i Alberta Ginastery. Zarówno nastrojowe utwory tych wielkich mistrzów, jak i otoczenie starych zabytkowych murów, w jakich zostały zagrane, stworzyły niezapomniany nastrój wielkiej muzycznej uczty.

Koncert udało się zorganizować między innymi dzięki temu, iż artystka w drodze do Rzymu, gdzie będzie już niedługo koncertować, odwiedziła swój rodzinny dom. Jest ona absolwentką bielskiej szkoły muzycznej oraz Akademii Muzycznej w Krakowie, gdzie studiowała pod kierunkiem prof. Stefana Wojtasa. Ukończyła także uczelnie muzyczne w Vancouver oraz Montrealu. Od kilku lat mieszka w Kanadzie. Koncertowała prawie na

Koncert Katarzyny Musiał na dziedzińcu żywieckiego Starego Zamku.

całym świecie. Wystąpiła między innymi przed ponad 3-tysięczną publicznością na koncercie podczas zimowych igrzysk olimpijskich w Vancouver. Co ciekawe, niewiele brakowało, a zamiast pianistką, i to światowej klasy, Katarzyna Musiał zostałaby sportowcem. W młodości uprawiała bowiem z powodzeniem i sukcesami gimnastykę, lecz ostatecznie zamiast maty wybrała fortepian. Teraz z pewnością nie żałuje, podobnie jak jej słuchacze. (map)

Kraj	Świat	Ekonomia24	Prawo	Nieruchomości	Praca	Fotografia	Opinie	Kultura	Nauka
Film	Teatr	Muzyka	Taniec	Telewizja	Sztuka	Literatura	Historia		

Tutaj jesteś: rp.pl » [Wiadomości](#) » [Kultura](#) » [Muzyka](#)

Anioł uniósł się nad orkiestrą

Marek Dusza 27-02-2012, ostatnia aktualizacja 27-02-2012 10:00

Komentuj 0

[f](#) [u](#) [t](#) [g](#) [nk](#) [+](#) 1

[e](#) [p](#) A A A

autor: Marek Dusza
źródło: Fotorezepa

Maria Schneider

autor: Marek Dusza
źródło: Fotorezepa

Maria Schneider

autor: Marek Dusza
źródło: Fotorezepa

Maria Schneider

+zobacz więcej zdjęć

Najwybitniejsza dziś aranżerka i kompozytorka Maria Schneider poprowadziła orkiestrę Bielskiej Zadymki Jazzowej na szczyt doskonałości

- To najlepszy big-band jaki w Polsce słyszałem - powiedział mi Marek Karewicz, legendarny fotograf, laureat tegorocznego Złotego Fryderyka, który był gościem specjalnym Zadymki, a słyszał niemal wszystkie ważne koncerty jazzowe, jakie się na naszych scenach odbyły.

Cechą charakterystyczną każdej orkiestry jest jej brzmienie, na które wpływają aranżacje, dyrygent i muzycy. Każdy z wielkich liderów: Benny Goodman, Glenn Miller, Count Basie, Duke Ellington czy Gil Evans znalazł własny klucz do uzyskania oryginalnego brzmienia. Tajemnicą Marii Schneider, uczennicy Evansa, pozostanie, jak każda kierowana przez nią orkiestra wznosi się na jazzowy Everest. W sobotni wieczór w Teatrze Polskim nasz big-band zrównał się z najlepszymi.

Przed wizytą w Bielsku dyrygentka przesłała muzykom Silesian Jazz Orchestra, utworzonej z wykładowców, absolwentów i studentów katowickiej Akademii Muzycznej, swoje nuty i nagrania. Big-band odbył z nią tylko trzy próby, a w bielskim Teatrze Polskim wydawało się, jakby grali ze sobą od zawsze. Przed koncertem Maria Schneider otrzymała nagrodę Anioła Jazzu przyznaną przez Stowarzyszenie Sztuka Teatr, a ufundowaną przez Prezydenta Miasta Bielsko-Białą. - To najcięższa nagroda, jaką kiedykolwiek dostałam - powiedziała po tym, jak teatralnie ugięła się pod ciężarem statuetki anioła z saksofonem.

Serdeczne i gromkie okłaski dodały jej skrzydeł. Promieniata radością, która musiała dodać pewności siebie muzykom. Ale kiedy podniosła dłonie, by rozpocząć „Concert in the Garden”, była skupiona. Utwór rozpoczął się nietypowo od solówki akordeonisty Cezarego Paciorka. Słodkie dźwięki roztoczyły w zabytkowym wnętrzu kameralnego teatru magiczną aurę. Schneider zasłuchała

się w dialog akordeonu z fortepianem Pawła Tomaszewskiego i wydawało się, że nie chce go przerwać innymi instrumentami. Kiedy dała znak sekcjom instrumentów dętych, te zagrały delikatnie, by nie burzyć nastroju kontemplacji urokliwego brzmienia. Przyjemnie było patrzeć, z jaką gracją dyryguje.

Maria Schneider przedstawiła różnorodne kompozycje. Był dramatyczny blues ze znakomitą, ekspresyjną solówką trębacza Jerzego Małka, za to w utworze „Last Season” łagodnie zabrzmiała trąbka skrzydłówka Marcina Gawdzisa. Perkusista Paweł Dobrowolski nasycił rytmami temat zainspirowany pierwszą wizytą kompozytorki w Brazylii. - Spotkanie z Paco de Lucią zmieniło moje życie - podkreśliła Schneider zapowiadając „Journey Home”, a puzonista Jacek Namysłowski zagrał tu efektowne solo.

Tak doskonalej w swych harmoniach muzyki i popisów solistów chciałoby się słuchać bez końca, ale dyrygentka zakończyła gromkie prośby o bis słowami: - Nie przygotowaliśmy nic więcej. Z urokiem wymawiała trudne dla niej nazwiska polskich muzyków grających solówki wyróżniając wszystkich.

Na scenie Teatru Polskiego uhonorowano także lidera pierwszego bielskiego zespołu jazzowego, pianistę, bandlidersa Andrzeja Zubka, profesora sztuk muzycznych. Z tej okazji jego kwartet zagrał w oryginalnym składzie z 1967 roku. Kontrabasista Bronisław Suchanek i trębacz Bogusław Skawina przyjechali z różnych stron świata, dołączył do nich perkusista Kazimierz Jonkisz.

Festiwal pochwalił się także bielszczanką Katarzyną Musiał, klasyczną pianistką odnoszącą sukcesy na amerykańskich i kanadyjskich scenach. Tradycyjny konkurs festiwalowy wygrało Interplay Jazz Duo.

Koncert Marii Schneider z Silesian Jazz Orchestra był jednym z najważniejszych wydarzeń w 14-letniej historii Bielskiej Zadymki Jazzowej. Na otwarcie zagrał utalentowany skrzypek Adam Bałdych. Usłyszeliśmy wspaniałe brzmienie saksofonu Archiego Sheppa. Młodziś świetnie bawił się przy klubowym zespole NoJazz. Hiszpańska wokalistka Buika pokazała, że muzyka świata potrafi czerpać natchnienie z różnych stylów, a najważniejsza jest sceniczna charyzma, którą niewątpliwie posiada. Koronowany na największą nadzieję światowego jazzu trębacz Ambrose Akinmusire nie odkrył nowych dróg, ale udowodnił, że już w młodym wieku można mieć perfekcyjny warsztat.

KULTURA

LOTOS jazz
festival

14.
bielska
zadymka
jazzowa

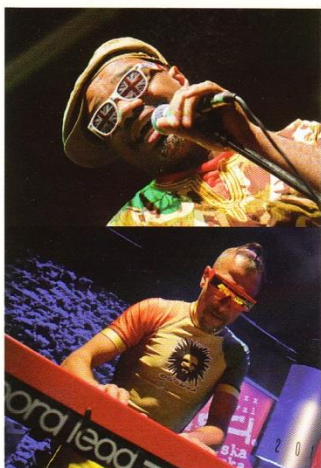
NESTORZY JAZZU W BIELSKU-BIAŁEJ

Archie Shepp.

Concha Buika.

No Jazz.

dokończenie ze str. 1-3

Płyta ubiegłorocznego zwycięzcy konkursu Bielskiej Zadymki Jazzowej – zespołu Atom String Quartet – pt. *Fade In*, nagrana właśnie przez PR Katowice, została nominowana do Fryderyka jako jazzowy album roku. Złotego Fryderyka – w kategorii muzyka rozrywkowa – przyznano wybitnemu artyście fotografikowi, autorowi milionów zdjęć artystów rockowych i jazzowych oraz projektów okładek płytowych Markowi Karewiczowi, towarzyszącemu każdej Zadymce.

Warto wspomnieć jeszcze o jednym bielskim akcencie, który mieliśmy jako niespodziankę podczas sobotniej gali w TP. Wieczór rozpoczął minirecital Katarzyny Musiał, bielszczanki, wybitnej młodej pianistki, która ma już na swoim koncie debiut na scenie nowojorskiej słynnej Carnegie Hall.

Podczas tegorocznej zadymki jazz mieszał się z okolicami jazzu. Najbardziej jazzowym dniem był pierwszy festiwalowy dzień – 22 lutego, kiedy to w klubie Klimat w Galerii Sfera wystąpiła najpierw grupa Adam Baldych Quintet – założona przez wschodzącą gwiazdę jazzu skrzypka Adama Baldycha – a później duet: saksofonista Archie Shepp i pianista Joachim Kuehn.

23 lutego pierwszą część wieczoru wypełnił znakomity występ Ambrose Akinmusire Quintet, w drugiej mieliśmy mieszankę flamenco, jazzu i stylistyki muzyki afrykańskiej w wykonaniu hiszpańskiej śpiewaczki Conchy Buiki. Piątkowy wieczór w Klimacie wypełniła energetyczna zabawa z francuską grupą No Jazz, znaną bielskiej publiczności już z poprzedniego występu w Bielsku-Białej.

Na finał 26 lutego organizatorzy zadymki – Stowarzyszenie Sztuka Teatr, gmina Bielsko-Biała, Galeria Sfera, Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st. oraz schronisko na Szyndzielni – przygotowali dwa koncerty. W Klimacie odbył się otwarty koncert znakomitego sekstetu Jana Ptaszyna Wróblewskiego pt. *Moi pierwsi mistrzowie: Komedą, Trzaskowski, Kurylewicz*.

Tradycyjnie zadymkę zakończył energetyczny koncert w schronisku na Szyndzielni, gdzie zagrał gruziński zespół ZumbaLand.

Agata Wolna

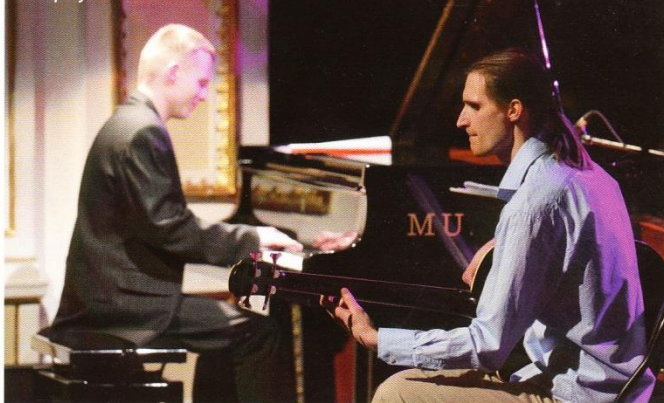
Adam Baldych Quintet.

Ambrose Akinmusire.

Interplay Jazz Duo.

Maria Schneider.

Katarzyna Musiat
p i a n i s t

North America
Europe

1-514-743-2961
(48) 601 697 841

e-mail:
web:

info@pianist.pl
www.pianist.pl